

SELNICA
OB DRAVI

LD BOČ

na Kozjaku

50
let

ZBORNIK OB 50-LETNICI
LOVSKE DRUŽINE
BOČ NA KOZJAKU
1946 - 1996

IZVAJANJE GRADBENIH, INSTALACIJSKIH
IN OBRTNIŠKIH DEL V VISOKI IN NIZKI GRADNJI

2352 Selnica ob dravi
Ob potoku 26
Tel./fax: (062) 671-353

Biro:

Smetanova 75, Maribor

Tel/fax: (062) 221-222

Mobitel: (0609) 642-842

UVOD

Lovci LD Boč na Kozjaku želimo v zborniku širšemu krogu ljudi zgoščeno prikazati krajšo zgodovino lovstva in obsega lovstva v zgodovini razvoja ljudi. Podati nameravamo kratek opis lovstva in lova v kraljevini Jugoslaviji, v Sloveniji, na mariborskem in kobanskem področju in opis delovanja naše LD od leta 1945 do 1997.

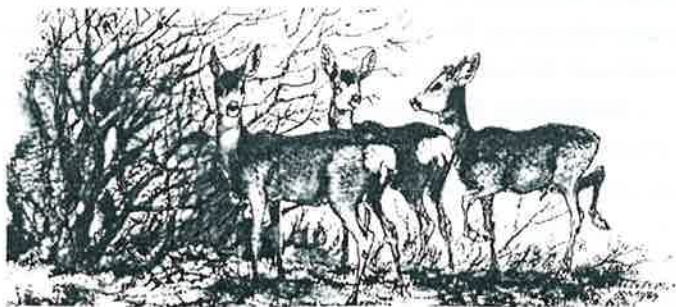
Ko boste zbornik prebirali, boste iz vsebine spoznali, da lovec in lov ni samo zelena obleka in puška na rami ter uplenjanje oziroma streljanje divjadi, temveč je bistvo v veliki obveznosti dobrega gospodarja z dobrinami narave in v njej živčih živali, varovanje teh dobrin in skrb, da se ohranijo za naše zanamce kot življenjska dediščina.

Menimo, da bomo s povedanim pridobili mnoge, da se nam bodo po svojih močeh priključili pri uresničevanju naše naloge. Tako bomo skupno pomagali ohraniti svet zdrav in primeren za življenje naslednjih rodov.

Zavedati se moramo, da je za vsako izumrlo rastlino in žival kriv človek. Z uničevanjem narave pa človek uničuje tudi samega sebe.

Teg ne želimo! Zato čuvajmo in ohranjajmo naravo njene dobrine, saj tako čuvamo in ohranjamo zdrave tudi sebe in svoje naslednike!

Jože Žiberna, avtor zbornika

SELNICA OB DRAVI - UPRAVNO IN GOSPODARSKO SREDIŠČE KRAJEVNE SKUPNOSTI

Selnica ob Dravi leži ob magistralni cesti Maribor-Dravograd. Na severu se naselje, ki so mu leta 1971 priključili Spodnjo in Zgornjo Selnico ter del Janževe gore, naslanja na prisojno stran obmejnega Podravskega hribovja, s katerega pritekata Logarjev potok in Bistrica, ki se izlivata v Dravo.

V 900-letnem razvoju se je naselje zaradi ugodne lege ob glavni prometni cesti ter bližine Drave hitro razvijalo. V prvi polovici preteklega stoletja je v Selnici obratovala tovarna svinčenega belila, ki je bila ustanovljena 1822. leta. Po letu 1853 pa je v tovarni prišlo do težav in po tem letu ni več obratovala.

Danes imamo v Selnici obrtno cono, ki jo želi občina Ruše še dograjevati. Tako obratujejo na tej lokaciji obrat TDR, in sicer obrat za proizvodnjo polnjenih žic, ter Tovarna opreme za proizvodnjo tehničnih plinov, in obrat Kristala.

Pomembna gospodarska panoga je tudi kmetijstvo. Prst na terasi je prodnata, v globini ilovnata. Njive so v glavnem majhne, na pobočjih pa so travniki in pašniki ter sklenjeni mešani gozdovi. V preteklosti razvito vinogradništvo ne predstavlja pomembne gospodarske panoge. Precejšen razmah je opaziti v 60 letih v sadjarstvu, saj so zanj ugodne klimatske razmere. Tako je imela 1964. leta KZ Selnica skoraj 240 ha nasadov jablan in hrušk.

Številne žage in mlini ob potokih so propadli, le nekaj posameznikov žaga hlodovino z električnimi žagami.

Popis prebivalstva leta 1991 je zabeležil v naselju Selnica ob Dravi 1391 prebivalcev v 403 gospodinjstvih ter 44 kmečkih gospodarstvih.

Staro jedro Selnice ob Dravi je Slovenski trg z ohranjenno staro podobo in župnijsko cerkvijo sv. Marjete.

Selnica je zanimiva tudi na kulturnem področju. Kulturna dejavnost se je odvijala v okviru KUD "Arnolda Tovornika". V preteklosti je tukaj delovalo bralno društvo z javno knjižnico in odrom.

V prejšnjih letih je bilo pod vodstvom Ivana Dobaja in Slavka Kranerja aktivno čebelarsko društvo. Vidno vlogo predstavlja tudi gasilsko društvo.

V kraju je tudi osnovna šola, ki letos praznuje 200-letnico šolstva v Selnici. Delujeta še dve podružnični šoli, in sicer v Gradišču in na Duhu na Ostrem vrhu.

H krajevni skupnosti Selnica ob Dravi spadajo še Zg. Selnica s 462 prebivalci, Sp. Selnica (Bistrica) s 131 prebivalci, Janževa gora s 401 prebivalcem, Črešnjevce ob Dravi z 231 prebivalci, Fala s 473 prebivalci, Sp. Slemen s 680 prebivalci, Spodnji Boč z 200 prebivalci, Zg. Boč 287 prebivalci, Veliki Boč s 119 prebivalci, Vurmat (Iniški del), ki ima 97 in Gradišče na Kozjaku 216 prebivalcev. Žal število stanujočih vrsto let upada v naseljih Zg. Boč, Vurmat in v Gradišču na Kozjaku. V večini naselij ostajajo na manjših in srednjih kmetijah starejši ljudje, mlajši pa odhajajo v dolino ter so v službah v Selnici, Rušah in Mariboru. Tako počasi, a vztrajno propadajo kmetije, saj se mladi le redko vračajo. Problem je pereč, vendar ga oblasti po vsej verjetnosti še ne bodo hitro rešile, saj bo potrebno mnogo storiti za obnovo domačij, cestnih povezav in konec koncev pravilno ovrednotiti vloženo delo na kmetijah.

ZGODOVINA LOVA

Koliko je star lov? Na to vprašanje določen odgovor še ni mogoč. Verjetno je najboljši odgovor ta, da je lov toliko star kakor človeštvo. Iz zgodovine poznamo prazgodovinsko obdobje. Prazgodovinsko obdobje se deli na kameno dobo, bronasto dobo in

starejšo železno ali halštadsko dobo. To je obdobje okoli 1.500.000 do okoli 400 pred našim štetjem.

Zemlja sama nam je dala do danes že mnogo dokazov o razvoju človeka. Tu mislim na ostanke človeka, njegovega orodja in drugih dokazov o njegovem življenju, ki so jih našli arheologi.

V kamenih dobah, stari, srednji in mlajši kamni dobi ali neolitiku, se je podnebje mnogokrat menjavalo. Usodne za človeka in živalstvo so bile ledene dobe, saj je led prekril večino zemeljske površine. Proti koncu mlajše kamene dobe, okoli 15.000 let pred našim štetjem, prične zadnja ledena doba prehajati v toplejše obdobje, kar je odločilno vplivalo na rastlinstvo in živalstvo. Tako kot so v prejšnjih ledenih dobah izumrli dinosavri, po zadnji ledeni dobi izumrejo mamuti, jamski medvedi, sabljasti tigri, pa tudi razne vrste ptic. Nekatere vrste pa so se pred toplejšim podnebjem umaknile na sever (severni jelen), ki je bil glavni plen pračloveka v naših krajih. Zato se v mlajši kamni dobi (neolitiku) že pojavljata poljedelstvo in živinoreja.

Prva domača žival je bil pes. Lovska oprema pa je še vedno bila gorjača, kamnita sekira, nož iz kamna ali kosti, kopje in lok, za ribolov pa je človek že uporabljal harpune iz rogov in kosti severnih jelenov. Stepski lovec je poznal že frače in zanke, podobne lasu, narejene iz kožnih jermenov. Zanko so obtežili s kamnito kroglo, da je bila sila zadrgnjenja večja in je žival potegnila na tla. Velike živali, mamute in Merckove nosoroge, so lovili v jame vdornice. Posebno pozornost pa zasluži jamski medved. Pri nas so našli ostanke na Herkovih pečeh pri Remšniku. Po velikosti in postavi je bil podoben ameriškeemu grizliju. Dorasel samec je stoječ meril do 2,5 m. Bil je mirne narave, le razdražen ali ranjen je postal nevaren. Zaradi bolezni in neprilagodljivosti je izumrl. Njegovo mesto je prevzel manjši rjavi medved.

Severnega jelena, ki se je v velikih čredah pasel na našem ozemlju, je zamenjal jelen (CERVUS

ELAPHUS) in srna (CERVUS CAPREOLUS), ki sta še danes ponos gozdogov. Prav tako so živeli v naših krajih kozorog in gams ter divji prašič. Pri veliki množici velikih živali se lovec tedaj ni posebno zanimal za manjšo divjad, kot so poljski in planinski zajec, jazbec, lisica, kuna in divja mačka. Izjema je bil v dobi koliščarjev bober, ki pa je v Evropi silno redek. Nepomemben je bil tudi lov na pernato divjad: droplje, jerebice, labode, pelikane, race, gosi in razne ujede. Lovec pa je pernato divjad lovil v glavnem z mrežami, zankami in limanicami.

Z razvojem orožja in spretnosti posameznih lovcev pa tudi ob stopnjevanju potrebi po hrani je lovil lovec v družbi in prirejal gonje. Lov v družbi pa je odpiral vprašanje, kdo je uplenitelj. Tako so lovci pričeli označevati svoje puščice in kopja in po teh spoznali, čigavo orožje je povzročilo smrt. Uplenitelj si je izbral boljše kose mesa, redki pa že rogovje ali čekane. Lovec je tudi spoznal, da bi potreboval tovrstno žival za prenos plena in žival, ki bi preganjala divjad. Ker so divji psi krožili okrog človeških bivališč oziroma votlin, v katere se je človek zatekel pred podnebnimi nepravilnostmi, in pobirali ostanke hrane ter izgubljali strah pred človekom, si je ta lahko prilastil mladiče in jih odgojil. Dorasli psi so spremljali človeka na njegovih poteh, ko je hodil na lov. Človek je pri nekaterih spoznal lovsko uporabnost in jo začel izrabljati. Vsaka razvojna stopnja človeka je tudi psu omogočala nove spremembe glede telesa in duševnosti. Tako se je razvijal pes od volka, od divjega psa do najrazličnejših lovskih in hišnih psov.

Ker je velika divjad izginjala, se je človek poskušal na ta način preskrbeti z mesom, da je divjad živo ujel, jo zapiral v ograde in jo skušal udomaćiti. Udomaćene živali pa so bile človeku izvor hrane, ki je bil veliko bolj reden in gotov kot lov in ribolov. Tako postane v neolitiku stalno naseljen obdelovalec polja s primitivno živinorejo. Človek je zagospodaril naravi in tudi človeku, saj je prišlo do delitve dela po sposobnostih ljudi. Zato so manj sposobni delali na poljih, sposobnejši so se znali bojevati in voditi ter misliti za druge. Prišlo je do ločitve ljudstva v svobodnjake in nesvobodnjake, v

plemenite in neplemenite. Lov tako postaja pravica nekaterih plasti. Lov v bakreni dobi se od lova v mlajši kameni dobi ni razlikoval. Ko so baker začeli mešati s kositrom in dobili bron, so dobili kovino za orodje in orožje. V tem času cca 2000 let pred našim štetjem, je bilo glavno lovsko orožje lok, saj je puščica imela bronasto konico.

Temeljit preobrat značaja lova se pokaže v železni dobi, ki se je začela uveljavljati pri nas okoli leta 1000 pred našim štetjem. Železna doba predstavlja mejnik v zgodovini lovstva. Začne se lov za veselje, za kratek čas, za šport. Krog imetnikov, svobodnjakov v zidanih hišah prevzame in izvaja lov.

Stari vek ni poznal lovske zakonodaje. Divjad v naravi ni bila nikogaršnja last, šele po uplenitvi je bila last uplenitelja. Vendar je na svojem lovišču smel loviti samo lastnik zemljišča oziroma oseba, ki ji je lastnik to dovolil.

V obdobju fevdalne družbene ureditve, ki je trajalo do sredine druge polovice 19. stoletja, je s svojimi značilnostmi odločilno vplivalo na oblikovanje lovnega reda, lovske stike in lovske navade. V fevdalnem družbenem redu niso več poznali absolutne pravice na zemljišču, ta pravica je pripadala samo vladarju, le izjemoma tudi deželnim knezom. Pravice zemljiških gospodov so se s posebnimi darilnimi listinami prenašale na nižje prebivalstvo. S tem je nastal REGALNI lovski sistem. Ko se je razvilo blagovno gospodarstvo in se je povečala vloga denarja, so te lovske pravice oddajali za določeno odškodnino. Te pravice so bile sprva časovno omejene, pozneje pa so postale dedne in so se prenašale na dediče. Tako je pravica do lova pripadala le plemstvu, le izjemoma svobodnjakom, medtem ko tlačani niso imeli nobenih pravic. Opravljati so morali celo tlako v zvezi z lovom in trpeti škodo, ki jo je povzročala divjad. V tem času pa so vladarji že izdajali predpise, s katerimi so uvedli varstvo posameznih vrst divjadi.

Lov so v tedanjem času pojmovali predvsem kot viteški šport, zato je zahteval način lova številne gonjače in pse. Tako se je izredno razmahnila

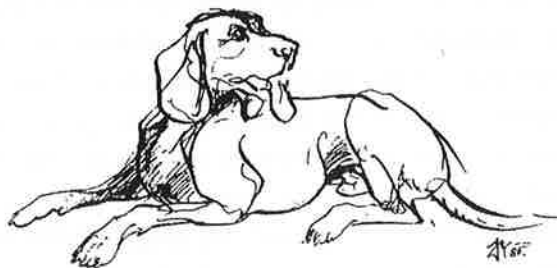
gojitev psov, kar je imelo pozitivne posledice na razvoj lovske kinologije. Razvili so se tudi načini lova s psi in konji, ki so še sedaj v modi v Angliji in Franciji.

Po razpadu fevdalne družbene ureditve, ki jo je leta 1848 zamenjala meščanska in kapitalistična družbena ureditev, je fevdalni razred izgubil večino privilegijev, med njimi tudi lovske. V tem času je bil lov prost za vse. Takrat je prišlo do množičnega pobijanja divjadi, nekatere vrste divjadi so povsem izginile. V Sloveniji so izginili avtehtona jelenjad, ris in kozorog. Novi oblastniki so tekom let uvideli, da takšno pobijanje ne pelje nikamor, zato so s posebnimi predpisi poskušali zaščititi posamezne vrste divjadi, tako da so določili višino odstrelav po loviščih. Ker je pri meščanski revoluciji prišlo do močne drobitve zemljiške posesti in ni bilo mogoče na teh površinah loviti niti gojiti divjadi, so posesti združevali v tako imenovana občinska lovišča in jih dajali v zakup najboljšemu ponudniku. Zakupniški sistem je veljal do konca II. svetovne vojne.

Na našem ozemlju je bil zakupni sistem z velikim kompleksom strnjene zemljišča; industrialci, trgovci, bankirji, advokati so izdružili lovišča za znatne vsote denarja, kakršnih malo meščanstvo in delavstvo ni zmoglo. Večina samostojnih in zakupnih lovišč na Slovenskem je bilo tako v nemških rokah. V Ljubljani je bilo organizirano 1909. leta ustanovljeno "Kranjsko društvo za varstvo lova", ki je štelo 204 člane. To so bili pretežno nemški lovci. Poštni uradnik Karel Majer je skupno s peščico slovenskih ljubljanskih lovcev 1906 leta ustanovil lovski klub Sava. Po daljših pripravah je bil na podlagi potrjenih pravil in vseh drugih predpisov 16. oktobra 1907 ustanovni občni zbor Slovenskega lovskega kluba, ki je združeval vse slovenske lovce. Prvi predsednik je bil ljubljanski župan Ivan Hribar, njegov namestnik pa dr. Ivan Lavrenčič.

Dne 19. 3. 1909 se je Slovenski lovski klub preimenoval v Slovensko lovsko društvo. Februarja 1910 je izšla prva številka lovskega glasila LOVEC s podnaslovom "List za lov in ribolov". Ustanovitelji slovenskega lovskega kluba so menili naj bo na

društvenem znaku ZLATOROG. Slovenski lovci so imeli precej težav z združevanjem lovcev iz vse Slovenije, ko pa je kazalo, da se bodo v društvo vključili štajerski in prekmurski lovci, je sredi 1914. leta izbruhnila prva svetovna vojna. Takoj po končani prvi svetovni vojni so se lovci ponovno pričeli zbirati okrog slovenskega društva. Po oblikovanju nove države so se s strani slovenskih lovcev pojavile težnje po novih in izenačujočih predpisih v Jugoslaviji oziroma Kraljevini SHS. Za Dravsko banovino je bila taka uredba sprejeta 1935. leta, tako je 13. 3. 1935 začel veljati prvi lovski zakon prve Jugoslavije. Zakon se je opiral na zakupni sistem. Lovska pravica je bila združena z zemljiško lastninsko pravico ter je pripadala zemljiškemu lastniku, ki pa jo je moral izvrševati v skladu s tem zakonom. Načelo vezave lastninske in lovske pravice je bilo, da ima v posesti 200 ha strnjene zemljišča. Druge površine so združili v občinsko lovišče in ga dali v zakup. Del zakupnine je pripadal občini, del pa lastnikom zemljišča. Lovišča so se dajala v zakup za dobo 12 let, in sicer na javni dražbi. Licitant je bil lahko le oseba, ki je imela veljavno lovsko karto. Možen je bil tudi podzakup ali odstop zakupne pravice drugi osebi. Zakon je divjad delil na zaščiteni z lovopustom, nezaščiteni divjad in zvernjad. Nadalje je zakon urejal vprašanje lovske karte, ki jo je moral imeti vsakdo, ki je hotel vzeti v zakup lovišče ali izvrševati lov. Zanj je plačal letno pristojbino. Nadalje je urejal vprašanje škode na divjadi in od divjadi povzročene škode. Če upoštevamo čas, v katerem je bil zakon sprejet, moramo ugotoviti, da je izhajal iz razmeroma sodobnih načel, ki so pomenila velik napredek za učinkovitejšo zaščito divjadi, ki je bila v obdobju sprejetja zakona močno zdesetkana, saj večina zakupnikov ni kaj prida skrbela za pravilen odstrel, še manj pa za stalež divjadi.

Leto 1930. Lovci iz lovišča Selnica ob Dravi, ki so lovili v lovišču Gerečja vas in Janževa gora, katero je imel v podzakupu od Ignaca Holcmana iz Vurmata in pozneje v zakupu Vincenc Šarman iz Selnice.

Stojijo: neznani lovec, fantek Trojak, njegov oče Trojak, lovozakupnik Vincenc Šarman, Anton Namestnik, Valher sin in oče.

Sedijo: Ignac Holcman, Ivan Petar (Rop), Borovnik (iz Ruš), Pavlek, Pečnik in Miha Holcman.

Med drugo svetovno vojno, to je ob okupaciji, je prenehala domala vsa lovska dejavnost, tudi zakonodaja. Z oblikovanjem ljudske oblasti v letih 1943 in 1944 je na novih temeljih nastajala lovska zakonodaja. Eden prvih dokumentov te dobe je okrožnica upravnega odseka SNOS, ki jo je poslal 22. 3. 1944. leta vsem okrožnim odborom OF. V njej priporoča, da uredijo izvrševanje lova na svojem območju tako, da bi se lovilo v omejenem obsegu oziroma le toliko, kolikor je zahtevala prehrana vojaštva in zaščite poljščin. Prav tako določa, da je treba redko divjad zaščititi. Priprava novega lovskega zakona je med vojno in po vojni kasnila, saj je vlada imela kopico drugih nerešenih vprašanj, važnejših od lova. Zato je predsedstvo SNOS, 5. 9. 1945 sprejelo Odlok o začasnem izvrševanju lova, ki določa, da smejo lov izvrševati le osebe z lovno dovolilnico. Odstrel je bilo mogoče izvrševati na podlagi odstrelnega načrta, ki naj bi ga pripravili okrajni izvršilni odbori NO, potrdilo pa ministrstvo

za gozdarstvo. Za pravico izvrševanja lova je bilo treba plačati pristojbine, in sicer: za lov na fazana 100 din, za srnjad 400 din, za gamsa, divjega petelina in ruševca 500 din, za lov na jelena 1000 din in za lov na drugo divjad 100 din. Pristojbine so se porabile za povračilo škode po divjadi. Začasnemu odloku o izvrševanju lova je sledil začasni zakon o lovstvu, ki je bil objavljen v Ur. listu LRS, dne 24. 7. 1946.

RAZVOJ LOVSKE ORGANIZACIJE NA SLOVENSKEM PO II. SVETOVNI VOJNI

Po vojni so nastale v skladu z zakonodajo lovske zadruge, lovske družine in lovska društva. Lovski zakon, ki je izšel 23.7.1946, ovrednoti divjad za ljudsko dobrino.

Pravico do lova ima vsak državljan FLRJ, neodvisno od tega, če je lastnik zemlje. Uplenjena divjad ne pripada več posameznikom temveč lovski družini.

Dne 3. 12. 1947 je bil sprejet Zvezni splošni zakon o lovu.

Zaradi sprememb na političnem in gospodarskem področju je bil 6. 5. 1949 sprejet nov republiški zakon.

Lovske organizacije delujejo po zakonu o društvih.

Lovske družine so povezane v lovskih podzvezah, te pa v Lovski zvezi LRS. Divjad je splošno ljudsko premoženje. Lovske družine plačujejo pristojbino v proračun Okrajnega ljudskega odbora.

V tem času se je v državi razvilo samoupravljanje. Zato je ljudska skupščina LRS 29. 6. 1954 sprejela novi zakon o lovu. Novi lovski zakon uzakoni naziva: Okrajna lovska zveza in Republiška lovska zveza. Leta 1958 se republiška lovska zveza

Slovenije preimenuje v Lovsko zvezo Slovenije, okrajne lovske zveze pa v Lovske zveze, saj dejansko niso več okrajne, ker so bili okraji ukinjeni.

Leta 1965 je bil sprejet novi zvezni Temeljni zakon o lovu. Zato je prišlo do sprejetja novega zakona o lovstvu SRS, in sicer dne 30. 6. 1966. Dne 20. 10. 1976 je skupščina SRS na pobudo LZS in vseh lovcev sprejela novi Zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč.

Ta zakon, z manjšimi spremembami in dopolnili iz leta 1993, velja še sedaj.

RAZVOJ LOVSKE ORGANIZACIJE NA MARIBORSKEM OBMOČJU

Po prvi vojni se je leta 1921 na ustanovnem občnem zboru v Mariboru zbralo skromno število ljudi, ljubiteljev lova, in ustanovilo podružnico SLD v Mariboru. Podružnica je štela 80 članov. Po desetih letih, 1931. leta, je podružnica ustanovila podružne odseke v Lenartu, Slov. Bistrici in Slovenj Gradcu ter štela že okrog 800 članov. V obdobju med leti 1930 in 1940 se je delo lovske organizacije v Mariboru bistveno razširilo in zajelo strokovna področja za kinologijo, strelstvo, gospodarstvo in tajništvo. Organizirali so tudi nekaj pomembnih prireditev v Mariboru kot: leta 1932 strelsko tekmo, 1933 prvo veliko lovsko razstavo, 1938 pa drugo lovsko razstavo.

6. 4. 1941 je z izbruhom II. svetovne vojne predvojna lovska organizacija ukinjena. Lovstvo je bilo vključeno v nacistični "Fuhrer sistem". Po osvoboditvi je bila v novi Jugoslaviji, ustanovljena nova lovska organizacija.

Okrajna OF je 14. 8. 1945 odobrila obnovo društvenega delovanja lovskega društva v Mariboru za območje Maribor-mesto, levi in desni breg Drave, Slovenj Gradec in Dravograd. Za prvim poveljskim občnim zborom, ki se ga je 1945. leta udeležilo 31 lovcev, je bil 21. decembra 1946 redni letni občni zbor. Leta 1946 je članarino poravnalo

1466 članov. 1947. leta so ustanovili tudi podzveze v Slovenj Gradcu, Slov. Bistrici, Ptuj in Radgoni. Del lovskega sveta se je kasneje od zgornje radgonske podzveze priključil okrajni lovski podzvezi Murske sobote, del pa mariborski podzvezi.

Tako je mariborska podzveza združevala 44 lovskih družin z okoli 1500 člani, slovenjegraška pa je imela 14 lovskih družin s 405 člani.

Avgusta 1955 sta se okrajni lovski podzvezi Maribor in Slovenj Gradec združili v novo okrajno lovsko zvezo Maribor. Nova zveza je povezovala 59 lovskih družin s 1702 članoma. Do leta 1976 se organizacijska oblika mariborske lovske zveze ni spremenila. Pri zvezi lovskih družin Maribor se je leta 1979 organiziralo samostojno kinološko društvo. Glavne značilnosti dela LZ Maribor so bile:

- v obdobju do 1955. leta pretežno administrativno poseganje v lovskih družinah in podzvezah;

- po letu 1955 se formira gojitvena komisija, ki predstavlja jasno organizirano dejavnost pri gojitvi in gospodarjenju z divjadjo;

- v obdobju po letu 1967 se močno prizadeva pri gojitvi divjadi in gospodarjenju z divjadjo. Leta 1968 se ustanovi odbor za gojitev gamsov na Koroškem;

- leta 1973 se ustanovijo gojitveni bazeni (12), vanje je vključeno tudi gojitveno lovišče Pohorje oz. GG Maribor;

- leta 1970 se pričnejo voditi statistični podatki;

- 1971. se uvede zaščita velikega petelina v LD in GG Maribor;

- v naslednjih letih je LZ organizirala naselitev damjaka na Pohorju in muflona na Koroškem, stalno vlaganje fazanov v lovišča, vzrejo fazanjih kepčkov v fazaneriji Vurberg, zaščito divjega zajca,

izobraževanje lovskih pripravnikov in leta 1972 organizirala slovensko lovsko razstavo.

Lovska zveza Maribor ima velike zasluge za napredek lovstva na našem območju.

ORGANIZACIJE LOVSTVA IN LOVA NA KOBANSKEM

Kobansko je del Kozjaškega pogorja, ki se razteza od potoka Čermenica, ki izvira na posestvu Vidmar pod Tolstim vrhom, do Kamnice. Krajevni centri obronkov Kobanskega so Duh na Ostrem vrhu, Ožbalt ob Dravi, Selnica ob Dravi, Križ nad Mariborom ter Bresternica in Kamnica. Meje lovskih družin se ravnaajo po zgoraj naštetih območjih.

Po pripovedovanju starejših lovcev vseh LD, in iz podatkov, ki jih je v ZBORNIKU LOVSTVA IN LOVA zbral g. Franček Pušnik, član LD Kamnica, vidimo, da je bilo lovstvo v stari Jugoslaviji na Kobanskem dobro organizirano. Med zakupniki lovišč je bilo dokaj lojalna konkurenca, lovili pa so lovsko pošteno. Prav tako so posvečali precej pozornosti gojitvi divjadi.

Po razpadu avstro-ogrskega cesarstva in nastanku Jugoslavije je bil sistem regij v celoti ukinjen. Na celotnem območju je nastal dominalni in zakupni sistem. Na Duhu na Ostrem vrhu so ustanovili lovišče, ki je obsegalo katastrske občine: Vurmat, Gerečja vas in Janževa gora.

Drugo lovišče je obsegalo k.o. Boč in Zg. Slemen. Obe lovišči je na dražbi pridobil Ignac Holcman, ki pa si ni obdržal vsega lovišča, ampak je del tega v k.o. Gerečja vas in k.o. Janževa gora, dal v podzakup Vincencu Šarmanu iz Selnice, ki je po letu 1929 postal samostojni zakupnik tega lovišča

Naslednje lovišče, ki je obsegalo k.o. Boč, Zg. in Sp. Slemen, Šober in Gaj pa je imel vsa leta v zakupu dr. Klančnik iz Maribora, ki pa je eno leto zamudil

dražbo in tako je v tem času postal zakupnik teh lovišč Durlenk iz Vurmata. Pri naslednji dražbi je ponovno postal zakupnik dr. Klančnik, ki je poleg teh vzel v podzakup od nekaterih privatnih lovišč še lov na perutninsko divjad, Kasneje je dr. Klančnik svoje lovišče razdelil na več delov in jih dajal v podzakup. Podzakupniki so bili : Franc Kramp (p.d. Možič), Karel Harih-(Krmon), Jože Pajtler-(Tojzl), Franc Dobaj-(Brezner) in Adolf Verdonik. Skoraj vsi podzakupniki so bili pri dr. Klančniku zapriseženi lovski čuvaji. Po letu 1933 dr. Klančnik ni več zakupoval lovišč, zadržal je le lovišče Boč in ga obdržal do 1941. leta. Na Kobanskem so bila tudi privatna lovišča, ki so jih imeli na Duhu. Med največjimi zakupniki so bili: Alojz Štrlec, Anton Namestnik in veleposestnik Ditingar.

Na območju Boča, Sp. in Zg. Slemen so imeli privatna lovišča: Jarc, Lampreht, Iglar (Karničnik), Ivan Urbas-(Juder), Anton Hauptman- (Smolnik), na Viltužu pa je privatno lovišče upravljal Maks Pipuš-(Rušnik). Znani lovci v loviščih Boča, Selnice in Slemen so bili : Ivan Kramp-(Možič), Peter Gomivnik-(Možičev Peter), dr. Klančnik, Lovro Kaube, Maks Pipuš, Urbas - (Juder), Škofovi sinovi, Fric, Weingerl, Edvard in Franc Iglar-(Karničnik), Vincenc Šarman, Feliks in Ivan Šlauer, Fric Pečnik, Vili Žunko, Anton Namestnik, Jakob Valher, Maks Vodnik-(Lipjenk), Rudolf in Simon Žaucer, Fric Holzl, Miha Lampreht in drugi.

Med okupacijo med leti 1941-1945 je imel lovišče v zakupu nemec Jaeger iz Maribora, ki pa je dal lovišče v podzakup Ignacu Holcmanu. Lovišče Boč so imeli v zakupu Brudermanovi, njih lovci pa so bili Žunkovi iz Selnice.

USTANOVITEV LOVSKE DRUŽINE SELNICA OB DRAVI IN BOČ NA KOZJAKU

Ko so po drugi svetovni vojni lovci izvedeli za novo lovsko zakonodajo, so pričeli razmišljati o organizaciji lovske družine. Na področju okraja so takrat lahko lovili samo z lovsko dovolilnico Okrajnega odbora NOB. S šibrami je bilo prepovedano streljati srnjad, gamse in jelene. Dovolilnica je proti plačilu veljala eno leto in tako so se takratni lovci dogovorili, da bodo vsi z dovolilnico lovili na skupnih lovih. Del lovišč je bil še vedno v lasti zakupnikov. Posledica teh razmer je bilo slabo gospodarjenje in gojitev divjadi in kot zadnje lovišča so bila prazna. Konec anarhije v lovstvu se je začel s sprejetjem začasnega zakona o lovu, ki je bil sprejet 23. julija 1946. leta.

Na jesen leta 1946 sta bili ustanovljeni lovski družini: Boč na Kozjaku in Selnica ob Dravi.

Ustanovitelji LD Boč na Kozjaku so bili: Ludvik Vrhovnik, Franc Harih, Franček Rumpf, Weingerl, Golob, Ludvik Maček, Ivan Pokeržnik, Ludvik Repolusk, ki so bili nato tudi funkcionarji LD.

Ustanovitelji LD Selnica ob Dravi pa so bili: Jože Gomivnik - starešina, Feliks Šlauer - gospodar, Ivan Krčovnik - tajnik, Ivan Dobaj, Simon in Rudi Žaucer, Veber, Vili Žunko in drugi.

Lovska družina Boč na Kozjaku je posedovala 2327 ha lovni površin. Zakupna cena za lovišče je znašala 2.327 dinarjev. V LD je bilo včlanjenih 15 lovcev. Lovska družina Selnica je posedovala 1.127 ha lovni površin. Zakupna cena je bila 904 dinarjev.

Náš spoštovani član in lovski tovariš, g. Mihael Trabe, je v dopisu ob 30-letnici združitve LD Boč na Kozjaku in LD Selnica ob Dravi osvetlil spomin na leto 1950 in na leta, ki so sledila. Za opis tega obdobja mi je pomagala prav njegova razlaga v tem dopisu, saj mi je bil čas okoli leta 1955 popolna neznanka, in zato sem mu zelo hvaležen.

Fotografija prikazuje lovsko slavlje ob uplenitvi prvega jelena 1952. Uplenitelj je bil Ludvik Vrhovnik. Jelena je nekaj dni pred uplenitvijo v Kocljevem s strelom ranil v prednjo nogo Ivan Gradišnik.

Prvi dokumenti o delovanju LD Boč na Kozjaku obstajajo šele z letom 1955, ko je postal tajnik LD g. Mihael Trabe. V dopisu z dne 19. 2. 1982 je naš lovski tovariš, g. Trabe, povedal naslednje:

LD Selnica ob Dravi je označevala svoje meje od Bistrice (potok), Selnice do Fale (ob Dravi), po Koglarjevem grabnu do izpod Grušiča, dalje Janževo goro izpod Šojevega, Lipjenkovega, Graceja, Farausovega, mimo Čoha do Bistriškega potoka in ob potoku do Drave. Inicijator in gonilna sila LD je bil Ivan Dobaj s pomočjo pokojnega tov. lovca Ivana Volmajerja. Predsedstvo LD je vodil prvi predsednik Jože Gomivnik s pomočniki: Ivanom Karčovnikom, Karlom Žlahtičem, Feliksom Šlauerjem, Simonom in Rudijem Žaucerjem ter Trojakom, Helclom, Vilijem Žunkom, Johanom Vebrom.

Lovska družina Boč na Kozjaku je obstajala na območju severnih meja selniške LD, in sicer ob Dravi od Kobaleja do Bistriške grabe, naprej do Čoha, severna meja LD pa je bila državna meja z Avstrijo. V upravljanje je imela tudi lovišče Vel. Boč, to je Pušnerjevo, Kališnikovo in Šelejevo (ta predel je sedanja LD 1956. leta odstopila LD Gaj).

Predsednik LD Boč je bil Ivan Pokeržnik , gospodar Ludvik Vrhovnik, tajnik Ludvik Repolusk . Ostali člani pa so bili: Ivan Jarc , Anton in Franc Dajčman, Ivan Jerbič, Franc Harih in drugi.

Po združitvi lovskih družin LD Selnica in LD Boč v letu 1950 je novoustanovljeni LD Boč na Kozjaku predsedoval Jože Gomivnik, Ludvik Vrhovnik je bil gospodar, Ludvik Repolusk pa tajnik. Vodja čuvajnih služb je bil Feliks Šlauer, Karel Žlahtič pa blagajnik.

Pod predsedstvom tov. Jožeta Gomivnika, se je LD Boč na Kozjaku pričela razvijati s humano, etično in pionirsko voljo v močno gojitveno športno enoto z lovsko pravičnostjo.

Na fotografiji ustanovna člana LD: Feliks Šlauer in Jože Gomivnik.

Lovišča LD so bila med vojno opustošena, močan je bil stalež roparic, kot tudi divji lov, ki se je

močno razmahnil. Leta 1948 so lovci v Dobravi uplenili 11 lisic in 2 zajca. V lovski družini se je nato z dobrim in s pravičnim gospodarjenjem začel večati stalež divjadi, gojiti so se začeli lovski običaji in navade, kot tudi prijateljstvo med lovci iz različnih slojev.

Po izjavah nekdanjih in sedanjih starejših članov LD se je gams naselil v Zagozdu šele po požaru leta 1943 (ki je takrat uničil velik del gozda). Tudi stalež divjega petelina se je v nekaj letih po vojni ponovno dvignil, prav tako stalež jerebov in srnjadi. Stalež zajca pa se je večal predvsem po vlaganjih teh v letu 1966 - 1968. V lovišču je bilo za osvežitev krvi izpuščenih 34 zajcev. Stalež fazanov se je po vlaganju 1956. leta lepo povečal, tako je bilo že leta 1963 uplenjenih okrog 120 živali. Ko so v letu 1963/64 začeli ograjevati plantaže, se je pokazal negativen vpliv tega na stalež fazanov in zajcev v Dobravi. Prav tako je skoraj izginila jerebica, zaradi bolezni je upadel tudi stalež veveric. Pojavljati so se pričeli divji prašiči in posamezni predstavniki jelenjadi. V letu 1956 je tov. Anton Peterka uplenil prvega prašiča pri nas. Prvi jelen pa je bil uplenjen v letu 1952 na Vel. Boču. Kot zanimivost naj omenim, da je bila zadnja divja mačka pri nas uplenjena v l. 1929, zadnji volk pa že leta 1917, ustrelil ga je učitelj Majcen na Sv. Duhu. Po pripovedovanju Rudija Žaucerja pa naj bi gamsa uplenili v Zagozdu pred drugo svetovno vojno, kar je bilo takrat velika posebnost. Nadalje pripoveduje, da je imel Dobravo v zakupu skupaj z g. Šarmanom tudi njegov oče Simon ter da so zakupniki vabili na lov v svoja lovišča, ki je včasih trajal tudi po več dni, to pa zato, ker so bili zelo dolgi zadnji pogoni. Posebno skrb so posvečali svojim štirinožnim prijateljem, ki so jih spremljali na lovu. Običajno so pred lovom dobili zajtrk najprej psi, šele nato lovci. Večina psov ni bila čiste pasme, vendar so bili dobro izšolani za brakade. Pa tudi lovci naj bi bili drugačni kot sedaj, saj so pse izpustili, sami pa čakali toliko časa, da so jim psi divjad prignali do stojišča. V večini primerov so gonili lisice in zajce, ker je bila srnjad bolj redka.

Fotografija prikazuje "Lisičjo smrt" Antona Bosilja s pomočnikom Bobijem. V tem letu je A. Bosilj uplenil 23 lisic.

Obdobje šestdesetih let je opisal takratni tajnik LD, lovski tovariš, g. BOGOMIR TRABE.

SPOMINI NA DELO V LD

Že kot otrok sem občudoval in živel z naravo, poseben interes sem imel za življenje divjadi. Kot 12-letni deček sem zahajal v lovišče z botrom pok. g. Janezom Urbasom kmetom na Slemenu, zakupnikom lovišča na Slemenu ter dela Spodnjega Boča. Udeleževal sem se njegovih lovov kot gonič in obenem gojil željo postati lovec.

Ta želja se mi je uresničila komaj leta 1960, ko me je v svoje vrste sprejela LD Boč na Kozjaku. V

istem času nas je bilo kar pet pripravnikov: S Dugonik iz Fale, jaz ter sedaj že pokojni Franc Zaušek, Ivan Rakovič in Janez Dolinšek. V letu 1962 smo vsi opravili lovski izpit pri LZ Maribor. V pripravi na izpit nam je bil v veliko pomoč pok. g. Friček Janko iz Ruš s svojimi inštrukcijami.

Na občnem zboru LD za leto 1962 sem zaradi preobremenjenosti tajnika LD, brata Mihaela, prevzel mesto tajnika, ki sem jo opravljal do 1968. leta.

V letu 1964 so nastale v lovstvu velike spremembe, in to:

1. Sprejetje poslovnika in pravilnika, ki sta delno še sedaj v veljavi.
2. Ureditev in uvedba blagajniškega poslovanja na sklade (dohodek iz lovišča: 60 % gojitveni sklad za zimsko krmljenje, nakup žive divjadi, odškodninske zahtevke, materialne stroške za lovske naprave, ostalih 40 % pa za poslovne stroške, nagrade dvema čuvajema, ostalo pa za nagrade članom za dosežene točke za delo v lovišču in pri pokončevanju roparic.
3. Ukinitev t.i. deputata lovcem pri odkupu uplenjene divjačine za minimalno ceno (1/2 srne - 500 din). Pri ukinitvi deputata je bilo med lovci veliko kritike, vendar je naš takratni predsednik, požrtvovalni g. Jože Gomivnik z dokazovanjem to ugodno rešil (kdor je delal, je bil z dokazanimi točkami nagrajen).

Delo UO LD v tem času je bilo dobro, kar je razvidno iz dokumentacije, ki verjetno še obstaja. Funkcijo tajnika sem odložil aprila 1968, prevzel jo je g. Franc Ozanič.

Rad bi omenil lovske šege in navade. Mednje spada tudi lovski krst. Iz moje generacije smo bili štirje kršчени na Sv. Duhu, peti se je takrat izognil krstu, a je v lovni sezoni opravil svoj krst kar na dravskem robu.

Lovski krst se pri nas ni izvajal kot "burka" temveč svečano. Vsa ta leta in tudi pozneje sem bil

določen za tožilca. Zabavno je bilo zbirati podatke krščencev o napakah pri uplenitvi prve divjadi, ker je moral prekršek pri krstu zagovarjati. Krstnik je bil zmeraj (tudi pri meni) g. Rudi Žaucer, ki je s svojo mogočno postavo, z velikimi dlanmi in z leskovko v roki zbujal strah, vendar ni bilo tako. Krst je še vsak prestal.

Naj navedem samo nekaj primerov obtožb, za katere so se morali krščenci zagovarjati:

Starešina LD je uplenil fazana, ki je bil nagačen s šibrami, tajnik LD je iz strahu ustrelil divjega prašiča, gospodar LD lovil vrane s trajbarjem, predsednik LZ Maribor je ob avtocesti uplenil srnjaka, ki je bil atrakcija in fotomodel turistom.

Omenil bi še primer pri krstu člana, ko je pristopila njegova žena in ga z leskovko opomnila, da ne bo zahajal v tuja lovišča.

S tem končujem prispevek k naši 50-letnici LD z željo dobrega gospodarjenja z loviščem in naravo, z mislijo "čas mine, spomini ostanejo"!

Bogomir Trabe, čl. LD

Slika prikazuje člane LD, ko je tov. Peterka 1955 leta uplenil pri nas prvega divjega prašiča.

Zbor članov pred občnim zborom v Selnici leta 1959.

Na skupnem lovu pri "Jugu" leta 1955.

Uplenitelj gamsa Rudi Žaucer (levo) in Stanko Dugonik, uplenitelj srnjaka 1961 leta.

LOVSKA OBTOŽNICA NAŠE SLAVNE LOVSKO - GOJITVENE DRUŽINE BOČ NA KOZJAKU

Na prijavo naše tajne obveščevalne službe moramo postaviti pred Visoko lovsko sodišče še enega zelenca bolje rečeno krivolovca. Toda Visoko lovsko sodišče bo moralo ugotoviti, ali je ta krivolovec moškega ali ženskega spola, kar zadevo še bolj zaplete. Tako si je lovsko sodišče najelo dr. pr. tov. Jožeta Cafa, ki bo po svojih izkušnjah poizkušal ugotoviti, kakšnega spola je ta krivolovec.

Tako imenovana Majda, po poklicu gostilničarka, si je drznila na pobudo nekega lovca T. T., polno ime in priimek nam še nista znana, napisati prošnjo za sprejem v našo visoko cenjeno LD Boč na Kozjaku. Njena prošnja je bila ugodno rešena z namenom, da postane dobra lovka, kar je dotična zelenka spretno izrabila.

1. Za mentorja se je določil tov. Anton Pečovnik kar sam, takrat je bil seveda še samski. Mentor tov. Anton Pečovnik, ljubitelj vseh nežnih stvari, je jamčil za sprejeto Majdo, da bo uspešna v nadaljnjem praktičnem usposabljanju. To pa je bilo za v lovstvu neizkušeno Majdo usodno, saj je naredila na žalost lovca mentorja več težjih kaznivih dejanj in prekrškov. Za te jo je slavna LD Boč na Kozjaku poklicala na osebni zagovor pred Visoko spoštovano in nadvse pravično lovsko sodišče.

2. Obtožnica jo nadalje bremeni, da je spretno nagovorila našega izkušenega lovca, tov. Maksa Abramenko, da je šel z omenjeno krivolovko na lov nekam v Kočevje, kjer je uplenila kar dva divja prašiča na en mah.

3. Obtožena je šla še dalje, tako je na enem od naših skupnih lovov nagovarjala našega vestnega lovca, ker da jo zebe in da ji naj zmasira prsa in še kaj, toda vestni lovec ni podlegel njenim sladkim besedam in telesnim čarom.

4. Obtožena je pomorila več mačk v Bistrici in okolici, teh čudovitih lovstvu koristnih živali, za kar pa so ji vaščani Bistrice nadvse zahvalni. Toda ta zelenka je napravila LD nepopravljivo škodo, saj te mačke ne bodo več pokončevale lovsko škodljivih živali, kot so mladi zajci, fazani, kebčki itd. Na vso srečo LD, se obtoženi vendarle ni posrečilo, da bi pobila kakšno lisico, kuno ali klateškega psa.

5. Skupnih lovov se je udeleževala redkeje, predvsem pa krajši čas. To pa gotovo iz strahu, ker je naša slavna LD pismeno obvestila vse lovce, da se pri nas po novih ugotovitvah nahajajo tudi levi, na katere bi bilo možno vabiti tudi goste.

6. Obtožena se je zmeraj pritoževala, da so naši kobanski bregi zanjo prestrmi, kar se ji je tudi posrečilo dokazati, saj se je na nekem lovu krasno zvalila v potok. Zato pa jaz osebno izrekam naši lovski reševalni ekipi vso pohvalo, ker je dotično Majdo rešila gotove smrti.

7. Z nekaj sreče je obtožena Majda pregovorila našega izprašanega lovca, tov. Albina Arnuša, da ji čisti in vzdržuje orožje, seveda za dober honorar. Z omenjenim lovцем je šla čakati srnjaka na visoko prežo, kjer pa je sled velike želje, da upleni srnjaka, sladko zaspala. Znano je tudi, da je bila še z drugimi lovci na srnjaka, toda prej navedeni postopek je v celoti ponovila.

Teoretični del lovske vzgoje je svojeglavno sprejel naš nadvse dober in visoko cenjeni lovec, tov. Franc Ozanič. Moram priznati, da mu je to ob pomoči še drugih lovcev uspelo. Saj obtožena nima tako trde glave, predvsem pa ne srca, kot je tov. Franc Ozanič predvideval, in zato menim, da se mu je z dobrim znanjem obtožene to obrestovalo.

Storjenih je bilo še več kaznivih dejanj in prekrškov nižje kvalitete, nekateri so se zgodili zunaj našega revirja.

Za vse storjene prekrške in kazniva dejanja pa slavno Visoko lovsko sodišče, po teži storjenih kaznivih dejanj, dejansko zaslužene kazni niti ne

more izreči, ker bi bila za polno odsluženje kazni, življenjska doba obtožene prekratka.

V letu 1966, je bil sprejet zakon o lovcih in lovstvu, zato smo 1967 sprejeli nova Pravila, ki smo jih 16. 3. 1968 predložili občini. Odločbo o vpisu naše LD v register društev smo sprejeli 1. 4. 1968.

V lovišču je bilo takrat obilo divjadi, zato je bil l. 1966 izvršen odstrel: 28 kom srnjadi, 23 fazanov in 60 zajcev. Člani LD so divjad zelo aktivno krmili, roparice pa obdržali na minimalnem staležu in so tako v letu 1966 uplenili 42 lisic, od tega jih je 20 ustrelil čuvaj v LD, tov. Anton Bosilj. V naslednjih letih se je stalež fazanov povečal, ker so jih člani pozimi vestno krmili. Leta 1967 je umrl ustanovni član in dolgoletni vodja čuvajske službe Feliks Šlauer. V letu 1968 so člani sprejeli nove pogoje za pripravnike. Pripravnško delo je trajalo tri leta, pristopnina pa 25.000 din. V tem času je LD pri LZ naročila tri pare živih zajcev in tri pare fazanov za izpust v lovišču. Izpust zajcev smo v preteklih letih v lovišču še ponovili, da bi tako povečali stalež. Največ zaslug pri teh akcijah je imel tov. Miha Trabe. V tem letu je zaživelo streljanje na glinaste golobe. V lovišču so se prehodno pričeli pojavljati divji prašiči. Zima leta 1968 je bila ostra in bogata s snežno odejo, kar je močno izčrpalo srnjad. Zato smo lovci skrbeli za krmljenje in pomoči potrebno srnjad. Včasih jo je bilo treba kar prenesti iz visokega snega in primerno oskrbeti. Bili so celo primeri, ko so lovci srnjad prenesli kar na svoje dvorišče in jo ob ugodnejših pogojih izpustili v naravo.

Leto 1968. Lovci pred vrnitvijo srne in mladiča v naravo. Z leve: Jože Gomivnik, Bogomir Trabe, Anton Bosilj in Albin Arnuš.

V naslednjem letu je bilo na posvetu sklenjeno, da bo LD pričela aktivneje sodelovati na kinološkem področju. Tako smo sklenili, da bo LD članu ob nakupu rodovniškega psa vrnila 50 % stroškov. Vodnik tega psa se bo dolžan 5 let udeleževati skupnih lovov, po tem obdobju pa bo postal pes njegova last.

Sprejeti so bili tudi predlogi starešine, gospodarja in drugih članov o obvezni pristrelitvi pušk risanic. Streljati bo potrebno na tarčo srnjaka na razdaljo 100 m. Pravico do lova pa bo imel le član, ki bo od 3 strellov imel 3 zadetke.

Plan odstrela 1969 je bil naslednji:

32 kosov srnjadi, 2 kosa gamsov, 70 zajcev, 65 fazanov in 5 divjih prašičev.

Diana se je posebno nasmehnila mlademu članu LD Jožetu Žiberni, ki je na skupnem lovu v Zagozdu uplenil merjasca, ki je očiščen tehtal rekordnih 183 kg. Trofeja je bila na lovski razstavi 1972. leta ocenjena in razstavljena na razstavi. Na tem lovu je dva prašiča uplenil tudi Janko Strnad iz Ruš. Lovski uspeh pa bi bil še večji, če bi prisotni na

lovu upoštevali napotke tov. Antona Bosilja, ki je prašiče izsledil.

Po lovu na prašiče v Zagozdu leta 1969. Ob prašiču Jože Žibera in Janko Strnad (član LD Ruše). Stojijo: z leve Anton Motaln, Maks Garmut, Anton Bosilj, Rudl Pušnik in Franc Ozanič.

Leta 1970 je pričela družinski proračun pestiti škoda, ki so jo povzročali divji prašiči, tako da so lovci pričeli razmišljati, ali je prašič pri nas zaželena divjad. Po daljših prepričevanjih se je večina članov odločila za gojitev. O pravilnosti odločitve so se člani prepričali še kasneje. Ko smo na Kobanskem prašiče iztrebili, so ugotovili, koliko lepega lahko nudijo lovi nanje. Žal pa smo začeli tudi ugotavljati, da pada stalež divjega petelina, pa tudi poljskih jerebic. V naslednjem letu pa je LZ Maribor (Vojko Podgornik) izdala napotke z naslovom Gojitev srnjadi. Svoje zadnje poročilo je na občnem zboru 29. aprila 1972 prebral dolgoletni starešina Jože Gomivnik.

POROČILO STAREŠINE LD BOČ NA KOZJAKU ZA LETO 1971/72

Ko dajem poročilo o delu v preteklem letu, moram omeniti sledeče:

Upravni odbor je imel trinajst sej in tri članske posvete. Ugotovil je, da je potreben večji nadzor v lovišču. Za to so zadolženi posamezni člani za določene rajone, ki urejajo krmišča, solnike in ugotavljajo stalež divjadi in obenem opravljajo čuvajsko službo. Ti člani morajo poročati Upravnemu odboru o stanju dotičnega rajona, za katerega so zadolženi.

Lovi so bili planirani samo ob nedeljah, in sicer na zajca in fazana. Plan odstrela zajca smo prekoračili za polovico, kar ni bilo prav. Ta prekoračitev odstrela zajca je nastala v glavnem v plantažah. Presežen je bil tudi odstrel gamsov, in to za tri komade. Jelenjadi nismo odstrelili.

Upravni odbor je na sejah večkrat prišel do nesoglasja, največ zaradi krmljenja in odstrela divjadi. Moje mnenje je, da je treba čim bolj zaščititi divjad in naravo, ker človeška roka že tako preveč posega v naravno bogastvo. Zato smo mi tisti, ki moramo sodelovati pri zaščiti narave in divjadi. Mislim, da tisti lovec, ki hrepeni po čim večjem plenu, ni več lovec, ampak mrhovinar. Lov naj nam bo šport in v ponos, da se po revirju lahko sprehajamo s puško in opazujemo divjad, odstrelimo pa le to, kar je odstrela potrebno.

V naši družini je vedno večje trenje in prepiri zaradi nekaj članov, ki hočejo uveljaviti samo svoje mnenje, mnenj drugih članov pa ne upoštevajo in jih tudi podcenjujejo.

Predlagam občnemu zboru, da temu napravi konec in si tukaj povemo vse, kar je nerazčiščenega med nami.

Želim, da bi v bodoče bilo med člani več razumevanja in bi zopet bili prava družina.

S tem zaključujem svoje poročilo.

Starešina
Jože Gomivnik

Srečna upleniteljca ob uplenjenem gamsu in divjem prašiču Franc Ozanič in Anton Bosilj.

Po občnem zboru je postal starešina LD tov. Rudi Podgornik. Zaradi boljše kontrole lovišča, pa tudi ureditve boljših pogojev za gojitev divjadi smo lovišče razdelili na revirje. Ti obstajajo še danes. V tem obdobju smo navezali prijateljske stike z LD Starše. Od LD Starše smo želeli kupiti odrasle (divje) fazane, vendar v času sodelovanja niso uspeli uloviti za naše lovišče zelenih fazanov.

Člani LD smo tudi aktivno sodelovali na lovski razstavi v Mariboru, ki je nudila prikaz lovstva in kapitalnih trofej divjadi, uplenjene v Sloveniji.

Na občnem zboru 1972. leta smo tov. Jožeta Gomivnika imenovali za častnega predsednika naše LD. V naslednjih letih 1973 in 1974 so se zgodili naslednji pomembni dogodki:

- mandatna doba članov UO in vseh upravnih organov se je podaljšala na dve leti.

- odpravili smo plačilo za delo v lovišču s točkami oziroma z denarjem. V bodoče bo delo v LD vrednoteno s točkami: (1 ura = 10 točk). Odstrel pos. vrst visoke divjadi se bo delil po opravljenem delu;

- ukinili smo deputatno prodajo fazana in zajca, tako se sedaj in v bodoče vsa divjačina plačuje po tržni ceni;

- uvedli smo večjo pozornost pri čiščenju trofejev (za slabo očiščene bodo kazni);

- UO LD mora več pozornosti posvetiti izobraževanju pripravnikov. V ta namen je ustanovljena prosvetna komisija, katere člani so: Žiberna, Podgornik, Bosilj in Ozanič;

- začeli smo z iskanjem nove lokacije za strelišče. Referent za strelstvo, Maks Garmut, je zadolžen za nakup stroja, za spuščanje golobov. Dne 16. 9. 1976 smo podpisali listino o pobratenju z LD Lenart. Sestavni del listine narekuje gojitev divjadi obeh LD in govori o sodelovanju na skupnih lovih.

20. 3. 1976 so prisotni na občnem zboru potrdili nov Pravilnik LD Boč na Kozjaku, kot tudi pravilnik o lovskih izpitih in izvedli novo bonitiranje lovišča.

16. 9. 1976 smo organizirali razvitje prapora naše LD. Po razvitju smo v kulturnem domu organizirali lovsko veselico, ki pa nam je zaradi slabega vremena prinesla skromen izkupiček.

Ob razvitju prapora.

Fotografiji prikazujeta člane LD Boč na Kozjaku in pobratene LD Lenart ob razvitju prapora naše LD dne 16. 9. 1976 .

Nekateri člani so se posebno trudili ob razvitju prapora, zato jih bom kar imenoval: Bosilj, Gomivnik, Ozanič, Podgornik in drugi. V 1977. letu smo sprejeli poslovnik naše LD, ki ga je dne 3. 2. 1978 potrdil Oddelek za notranje zadeve.

Stanje divjadi v lovišču se spreminja. Opazili smo, da pada stalež zajcev in fazanov. Močno pada stalež divjega petelina, je pa v porastu stalež srnjadi, divjih prašičev in divjih rac. V lovišču se je pričela naseljevati jelenjad. Izvršen odstrel divjadi v letu 1978 je bil sledeč: 38 srnjakov, 48 srn in mladičev, poleg tega še 12 srn, ki so končale pod kolesi avtomobilov, dva divja prašiča, 18 zajcev, 15 fazanov in 2 gamsa. Iz odstrela je razvidno, da pada tudi stalež divjih prašičev in tudi gamsov. Tako smo sklenili, da za eno leto zaščitimo gamsa, v lovišče pa vložimo 50 kom fazanjih kepčkov.

Maja 1979 je kot zadnji uplenil divjega petelina Tone Zupanič. Kljub temu, da smo trajno zaščitili petelina in čeprav se je ukinil lov na to žlahtno divjad, opazamo, da se rastišče zmanjšuje (od leta 1979 - 97), saj je v lovišču le nekaj primerkov.

Na fotografiji zadnji uplenitelj velikega divjega petelina v naši LD 1979 leta - Anton Zupanič

Bilo je 4. maja 1980, ko je večino Jugoslovanov pretresla žalostna vest, da je umrl predsednik države Josip Broz-Tito. Poleg delavskega razreda je močna žalost pretresla tudi slovenske lovce, saj je v času njegovega predsedovanja lahko postal lovec vsak pošten državljan, ne glede na to, od kod izhaja. Vsak mali kmet ali delavec je lahko postal lovec. Imel je pravico enakopravnega koriščenja v gojitvi in lovu divjadi, ni bil več le gonjač zakupnikov.

Na žalni seji LD smo izrekli besede zahvale Titu in sklenili, da bo največja zahvala, če bomo ostali poštteni lovci in gojitelji divjadi kot tudi čuvarji narave.

V tem letu 1980 so pričeli z vrtinami na Vel. Boču, ker je Elektrogospodarstvo sklenilo, da na Jugovem in Matjaževem napravijo zbiralni bazen za vodo, ki naj bi služilo za pretočno elektrarno. Sreča nam je bila naklonjena. Ker ni bilo dovolj finančnih sredstev še sedaj vse miruje.

Medtem smo izvedeli, seznanil nas je tov. Motaln, da obstaja možnost odkupa Sekirčnikovega od

občine Ruše. Zadolžili smo tov. Podgornika in Albina Arnuša, da uredita vse potrebno glede nakupa travnika in propadajočih hiš na tem zemljišču.

Na fotografiji: slovo od Jožeta Gomivnika, 3. 11. 1980.

Prvega novembra 1980, smo se člani LD zopet strnili ob žalostnem trenutku; umrl je naš cenjeni lovec, velik poštenjak in delaven član, naš dolgoletni predsednik in častni predsednik Jože Gomivnik.

„Spoštovani Jože Gomivnik“, je ob zadnjem slovesu dejal govornik LD, »obljubljamo, da te lovci ne bomo pozabili«. Pisec zbornika lahko trdim, da je kljub 17-letni odsotnosti še mnogokrat med nami. Očetovo uspešno lovsko pot nadaljuje njegova hčerka Vera.

V letu 1982 smo kupili Sekirčnikovo. Pridobili smo lep sončen travnik z nekaj drevesi sadnega drevja, ki je še kar nekaj časa dajalo divjadi priboljšek v sadju. Ko smo odstranili stare zidove in poravnali dvorišče, smo uredili bivač, zarasle jase posejali s travno mešanico in do bivača uredili cesto. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev smo septembra 1982 v Selnici priredili veliko lovsko veselico. Kljub velikemu trudu organizatorjev in vloženemu delu večine članov, je bil izkupiček skromen, in sicer 86.371 din. V letih 1983 in 84, smo opažali zmanjšanje staleža gamsov in srnjadi. Močno pa je zopet v porastu stalež divjih prašičev. V letu 1984 smo jih 50 kom planirali za odstrel v bazenu.

Z večjim staležem divjih prašičev je bila v močnem porastu tudi škoda oziroma odškodnine kmetom, ki so jim prašiči uničili pridelke na njivah. Sklenili smo, da bomo kmetom za ograditev zemljišč pričeli dostavljati električne pastirje.

V lovskem letu 1983 smo opravili naslednji odstrel:

21 kom divjih prašičev, 6 kom gamsov in 78 kom srnjadi. Poleg tega pa še 17 zajcev in fazanov.

V tem obdobju se je pri nas stalno naselila jelenjad, zato smo pričeli s stalnim krmljenjem (koruza, sadje in sladkorna pesa). Več pozornosti smo posvetili tudi krmljenju srnjadi, kar se nam je kaj kmalu obrestovalo, saj je v teh letih postala srnjad številčnejša.

V letu 1985 je bil sprejet tudi petletni načrt gojitve in odstrela divjadi (1985-1990). Planiran je bil tudi večji odstrel za inozemske goste. Prav tako je v tem času naš član tov. Maks Abramenko organiziral sodelovanje naše LD z lovci GL lovišča Medved iz Kočevja. Mnenja sem, da je vsaj tretjini delovnih članov naše LD bilo omogočeno spoznati žlahtno divjad, kot so medved, jelen, damjak in divja mačka, ki jih sicer v svojem lovišču nikoli ne bi imeli možnost spoznati. Žal pa nismo znali ceniti njegovih prizadevanj in je medsebojno sodelovanje kmalu zamrlo.

Kako smo gospodarili z divjadjo od leta 1985 do 1989 je razvidno iz poročila tov. Maksa Garmuta.

V letu 1989 je bil odstrel naslednji:

4 komadi jelenjadi, o prašičev, 7 komadov gamsov, 103 komadi srnjadi, 4 komadov zajcev in 6 kom fazanov.

Iz odstrela je razvidno, da je bilo čedalje manj zajcev in fazanov, kar je posledica raznih agrotehničnih ukrepov (razne košnje, škropljenje, veliki kompleksi monokultur), pa tudi velikega staleža roparic (lisic in predvsem kun). V lovišču smo praktično uspeli iztrebiti divjega prašiča, saj

smo skupaj s številnimi gosti, ki se niso spoznali na prašičji lov v bazenu in našem lovišču, "pobili" vodeče svinje. Nekaj pa so k zginotju prašičev pripomogli tudi lovci sosedje iz Avstrije.

V 1989 letu smo pričeli ponovno resno razmišljati o lovskem domu, saj smo vsa leta imeli občne zборе in posvete oziroma vse sestanke po gostilnah. Dokončno smo na občnem zboru LD, ki je bil 17. 3. 1990, sprejeli dokončen sklep o izgradnji lovske koče. Na občnem zboru je bil sprejet sklep, s katerim je bil gradbeni odbor pooblaščen, da takoj prične z aktivnostjo v zvezi z izgradnjo lovske koče. Člani gradbenega odbora so bili predsednik Albin Arnuš, podpredsednik Anton Zupanič, člani pa Anton Bosilj, Maks Garmut, Stanko Dugonik ml., Rudi Podgornik in Anton Fike. Vsi člani gradbenega odbora so dejansko takoj pričeli z delom na določenih področjih in bili tudi zelo uspešni (več o gradnji bom opisal v posebnem prispevku).

Dne 5. 4. 1990 je bil na javnih volitvah izvoljen izvršni odbor v sestavi: Rudi Podgornik, Franc Ozanič, Maks Garmut, Anton Pečovnik, Stanko Dugonik ml., Anton Bosilj, Vera Arnuš, Ivan Zupanič in Jože Žiberna. Za starešino je bil ponovno izvoljen tov. Rudi Podgornik, za nam. starešine in gospodarja pa smo izvolili tov. Maksa Garmuta.

Na lovskem posvetu 13. 5. 1990 tajnik LD poroča, da je tov. Rudi Podgornik dal ostavko oziroma se je dokončno odločil, da ne bo več opravljal funkcije starešine.

Tov. Rudi Podgornik pojasni, da se je za to nepreklicno odločil in da je vzrok to, da s strani predsednika gradbenega odbora ni bil seznanjen, da se koča ne bo gradila v k.o. Gerečja vas kot je bilo dogovorjeno, temveč je slišal novo verzijo o gradnji pri Pecu.

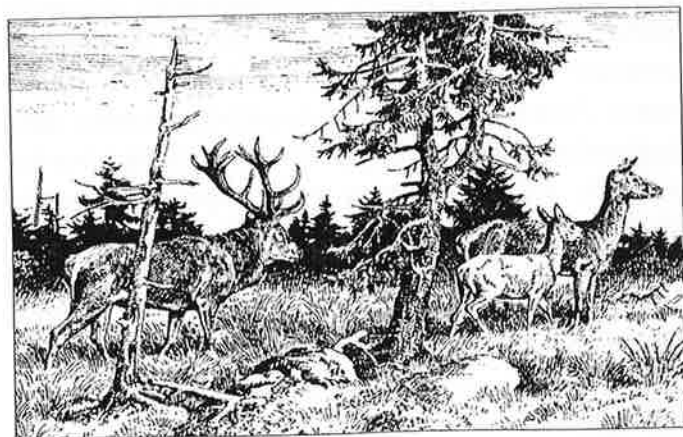
Tako je bil izvoljen za novega starešino tov. Maks Garmut, za gospodarja pa tov. Franc Ozanič. Navzoči smo se nekdanjemu starešini zahvalili za dolgoletno uspešno in korektno vodenje LD,

novoiimenovanemu starešini pa zaželeli uspešno vodenje LD, pa tudi uspeha pri izgradnji lovske koče. V nadaljnjih nekaj letih je bilo delovanje v LD dejansko usmerjeno k urejanju lovske koče.

Leta 1991 smo morali na zahtevo TO Slovenije na območju naše LD organizirati 24-urno dežurstvo opazovanja pomembnih točk in prehodov, da bi pomagali odkrivati morebitne diverzante in podobne sumljive osebe. Omeniti moram, da v enem mesecu, kolikor je potekalo dežurstvo na našem področju ni bilo incidenta, pri katerem bi lahko pomagali člani naše LD. Torej smo tudi lovci izvršili dolžnost, ki jo je med vojno od nas zahtevala TO Slovenije. V jeseni 1991. leta smo opravili cepljenje lisic proti steklini (položili vabe s cepivom). Takšna akcija je bila ponovljena še naslednjo jesen in pokazala je, da je bilo cepljenje uspešno, saj se je število steklih živali krepko zmanjšalo.

Februarja 1992 so bile ponovno volitve v organe LD. Dne 17. 8. 1992 je praznoval devetdeseti rojstni dan naš najstarejši in zaslužni član Ludvik Vrhovnik - Blagojet. Ob njegovem visokem jubileju ga je obiskala delegacija naših članov.

Seveda smo njegov jubilej objavili tudi v glasilu Lovec.

Spomin na praznovanje 90-letnice Ludvika Vrhovnika - Blagojeta. Delegati LD: z leve: Stanko Dugonik st., Rado Podlesnik, Rudi Podgornik, Anton Pečovnik, Jože Žiberna, Maks Garmut in Anton Gradišnik. V sredini stoji jubilar Blagojet.

V krogu lovskih tovarišev je poln moči in dobrega zdravja dne 17. 8. 1992 praznoval 90-letnico naš prijatelj Ludvik Vrhovnik-Blagojet, soustanovitelj, mentor in starosta LD Boč na Kozjaku. Starosta naših članov in verjetno kobanskih lovcev je po stažu najstarejši lovec.

Že v mladosti ga je pritegnila lepota narave; pridružil se je očetu lovcu in bil lovec že v stari Jugoslaviji. Leta 1946 je bil ustanovitelj in prvi starešina LD Boč na Kozjaku. Leta 1959 sta se s starešino LD Selnica ob Dravi, pokojnim Jožetom Gomivnikom, dogovorila o združitvi obeh družin v LD Boč na Kozjaku. Po združitvi je bil Jože Gomivnik dolga leta vzoren starešina, Ludvik Vrhovnik pa gospodar naše LD. Ob praznovanju 90-letnega jubileja nam je naš slavljenec Blagojet, ves razvnet obudil vso svojo preživeto lovsko pot in obudil precej pozabljenih lovskih spominov o lovih na lisice in njemu najljubših lovih na zajce. Doživetij na nekdanjih lovih se spominja do podrobnosti, pa tudi z veliko mero lovskega humorja. Natančno se spominja nekdanjih rastišč

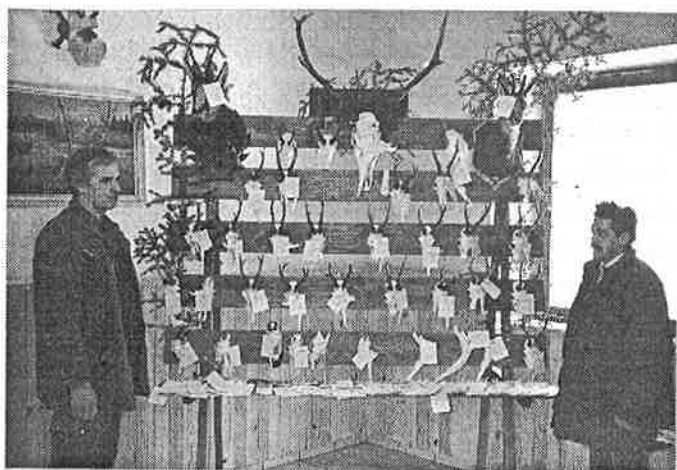
velikega petelina, v kateri globači je bilo največ jerebov, kdaj se je v lovišču pojavili prvi jeleni, divji prašiči in gamsi. Žal pa, ugotavlja, se stalež petelina in jereba v lovišču vsako leto manjša. S posebnim veseljem in ponosom pa še, kljub visoki starosti, zna prijatelja lovca napotiti na lov na srnjaka, ki jih ima v okolici domačije preštete. Kljub častitljivi starosti se vsa leta udeležuje skupnega lova pri svoji domačiji pri Blagojetu, kjer je tudi vsa leta lovo vodja. Predvsem zaradi srečanja z njim in zaradi lepega sprejema na njegovi domačiji je udeležba našim članom na tem lovu najljubša. Zbor lovcev in nagovor jubilanta je za udeležene na lovu vsako leto nepozabno doživetje.

Kljub temu, da je njegova prisotnost na posvetih in skupščinah bolj redka, nam je ob svojem praznovanju dal nasvete o gojitvi in krmljenju divjadi, poudaril pa je tudi, da naj prijatelju lovcu ne bomo nevoščljivi ob uplenitvi, ampak moramo biti pravi prijatelji, saj bomo le tako ohranili to, kar so že pokojni in sedanji starejši člani LD prigospodarili.

Dragi Ludvik!

Lovci LD Boč na Kozjaku zelo cenimo Tvoj prispevek k lovstvu in Ti želimo še naprej obilo zdravih let in dobrega počutja med nami.

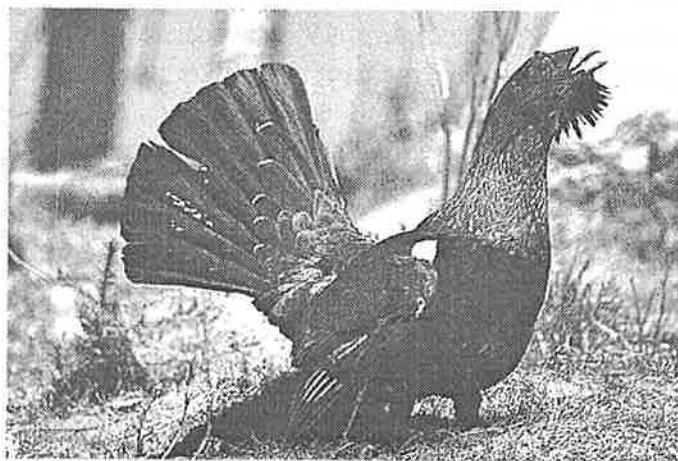
V naslednjih letih smo ukinili obvezno udeležbo na skupnih lovih, vendar se ukinitve ni obnesla, zato je bila v letu 1996 ponovno uvedena obvezna udeležba. Prav tako smo 1993 uvedli za jubilate jubilejni odstrel. Prva leta so lahko jubilarji ob visokih obletnicah izbrali za jubilejni odstrel, saj so smeli odstreliti ali srnjaka ali gamsa ali jelena. Po 1995 letu pa ima jubilar pravico do odstrela srnjaka.

Z bazenske razstave - na naši lovski koči ob panoju s trofejami stojita Anton Pečovnik in Janko Zupanič.

Z bazenske razstave v Kamnici. člani oc. komisije; z leve: Milan Perko, Mirko Vajngerl, Franček Krajnc, Zoran Lokožič in Franc Ozanič.

Utrinek s skupščine LD 1996 - podelitev znakov za zasluge LZS. Prisotni z leve: Garmut, Žiberna, Ozanič, Deželak, Kraner, Gradišnik, Majster, Kuhta, Kolarič in Vera Arnuš.

Ideja o gradnji lovske koče se je pojavila že 1969. leta, saj smo že takrat pričeli z zbiranjem lesa. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, ni pa bila jasna tudi lokacija, je bila akcija leta 1970 končana. Dokončno in takrat z vso resnostjo je bilo na občnem zboru 17. 3. 1990 sklenjeno, da se pristopi k izgradnji lovske koče. V gradbeni odbor so bili izvoljeni Albin Arnuš za predsednika, Anton Zupanič za namestnika, člani pa so bili Stanko Dugonik ml., Anton Bosilj, Maks Garmut, Rudi Podgornik in Anton Fike.

Predsednik Albin Arnuš je bil zadolžen za urejanje dokumentacije, ostali člani pa so bili zadolženi za zbiranje lesa.

Za veliko vloženega truda pri zbiranju lesa je potrebno pohvaliti: Antona Bosilja, Rudija Podgornika, Antona Pečovnika in Antona Fiketa, Maksa Garmuta in Antona Motalna.

Pri izbiri lokacije so se člani gradbenega odbora najprej odločili za lokacijo v Gerečji vasi. Po delni pridobitvi dokumentacije so naleteli na nepremostljivo oviro, saj je bilo za spremembo namebnosti zemljišča treba plačati 640.000 din.

Nato so iskali nove variante, in sicer Janževa gora, kjer je bil že izdelan idejni projekt. Varianta bi bila najboljša, če bi imeli podarjeno parcelo. Naslednja različica, za katero smo se člani LD odločili je bila čolnarna pri Pecu, katere lastnik so bile Dravske elektrarne. Dne 6. 4. 1990 je bil opravljen komisijski ogled objekta, pri katerem so poleg predstavnikov gradbenega odbora sodelovali še predstavniki Dravskih elektrarn in društva za motonavtiko. Vzporedno z navedenimi aktivnostmi pa je tekla akcija za pridobivanje materialnih dobrin, ki so predstavljale znaten finančni in materialni prispevek za obnovitev lovske koč. Tako smo pridobili precej podarjenega lesa s strani gozdnih posestnikov, prav tako tudi gramoza. V tem času je bilo opravljenih 1464 delovnih ur. Večji del odstrela srnjakov smo namenili za odstrel inozemskim gostom.

Po sklenitvi pogodbe s HE Mariborski otok je bilo na lokacijo pripeljano precej gradbenega materiala: gramož, pesek, les za ostrešje, zidna opeka in strešna kritina. Na skladišču pri Zupaniču pa je bil zložen rezan les. Ko se je pričelo odkopavanje zemlje pri temeljih hiše pri Pecu, se je ugotovilo, da hiša nima temeljev. Gradbeni strokovnjak g. Lovrenčič nam je ob pregledu adaptacijo odsvetoval. Takoj nato se je našla nova lokacija. KZ Selnica nam je obljubila parcelo v Gerečji vasi. Ko je bil projekt končan, nismo dobili dovoljenja za spremembo namembnosti zemljišča. Na posvetu smo se odločili za novo lokacijo na parceli pri Šturmu, ki jo je nudil Mihael Mori. Po nakupu parcele smo za gradnjo lovske koč našli soinvestitorja g. Ivana Štern, ki pa je čez nekaj časa sodelovanje odpovedal.

Dokončna odločitev o gradnji lovske koč je bila sprejeta 23. 2. 1991, ko smo na pobudo člana Antona Gradišnik sprejeli sklep o nakupu domačije Zg. Kovač, katere lastnik je bil predlagatelj. Za izvedbo nakupa pa tudi za predsednika novega gradbenega odbora je bil izvoljen starešina Maks Garmut.

Tako je starešina na posvetu 15. 5. 1991 prisotne seznanil, da je objekt že delno plačan in da čaka na

sodno overitev pogodbe. Prisotni so sprejeli v zvezi z adaptacijo lovske koč naslednje sklepe:

1. V letu 1991 bomo v hiši obnovili elektriko.
2. Obnovili bomo streho in jo podaljšali s čopom na obeh straneh.
3. Delovna obveza člana LD pri hiši je za leto 1991 30 delovnih ur, ena traktorska ura velja 4 delovne ure, prav tako se plača za vodenje tujih gostov, ure za vodenje in plača se kilometrina.
4. Dela na koči naj bi se udeleževali vsi člani LD, obvezno pa morajo delovne ure opraviti člani do 60 let starosti - 30 delovnih ur.

leto 1966 - izdelava lovske preže po zamisli Draga Vaupotiča. Na sliki: Matej Pečovnik in Rado Podlesnik.

Uplenitelj srnjaka z gobastimi rogovi Anton Bosilj .

Na redni letni skupščini 14. 5. 1995 smo sprejeli tudi sklep, da morajo novi člani plačati prispevek za enakovredno koriščenje lovske koč. Leta 1995 smo prenehali loviti zajce in fazane. Tega leta smo tudi zmanjšali odstrel srnjakov inozemskih gostov. Lovska koč je bila že skoraj gotova in v njej smo že priredili srečanje z lovci LD Gaj in pobratene družine Lenart. Na skupščini 8. 4. 1996 starešina Maks Garmut poroča, da se uresničuje tudi večletna želja vseh članov, to je izboljšanje medsebojnih odnosov članstva, ki so bili napeti predvsem zaradi neaktivnosti posameznikov. Gospodar Anton Pečovnik je prisotnim povedal, da bo zaradi neaktivnosti članov pri odstrelu srnjadi ženskega spola in mladičev v zadnjem obdobju odstrel srnjakov, pa tudi na splošno srnjadi, manjši kot prejšna leta.

Praznovanje Abrahama Maksa Garmuta . Družba pri praznovanju 50. rojstnega dneva Maksa Garmuta. Od leve: Rado Podlesnik, Jože Žiberna, jubilan Maks Garmut, Stanko Kraner, Janko Zupanič in Ivan Zupanič.

V letu 1997 je bil potrjen lovskogospodarski načrt za obdobje 1997-2002, ki sta ga sestavila Anton Pečovnik in Vera Arnuš. Ta načrt bo temelj za gospodarjenje in gojitev divjadi. Prav tako smo na izrednem občnem zboru maja letos potrdili pravila LD.

Vsi lovci v Sloveniji pričakujemo v 1997. letu sprejetje novega lovskega zakona. Upamo, da bo upošteval 50 let vloženega dela lovcev.

Dne 5. julija 1997 bomo na svečanosti praznovali otvoritev lovske koč.

Kratek posvet pri obnovi lovske koč:
(od leve proti desni): Silvo Baloh, Stanko Dugonik, Mihael Kaiser, Maks Garmut, Anton Fike.

Naslednje leto smo na občnem zboru sprejeli zvišanje obveznih delovnih ur, in sicer na 50 ur, in plačilo neopravljenih ur.

Potek samih del je opisal predsednik gradbenega odbora Maks Garmut:

POTEK DELA PRI OBNOVITVI LOVSKE KOČE OD LETA 1991 DO 1997

Leta 1991, ko smo imeli urejeno dokumentacijo za obnovitev lovske koče, smo začeli z intenzivnimi gradbenimi deli. Odstranili smo razne prizidke, odkrili streho in ostrešje v celoti obnovili, nato smo streho ponovno prekrili. Naslednje leto smo odstranili vse dotrajane notranje dele v koči, tako da je ostal samo obod stavbe in streha. Na zidovih smo odstranili stare omete in fasado. S ponovnim vzdavanjem oken, vrat in vmesnih sten pa smo

pričeli zgodaj pomladi leta 1993. Tega leta smo naredili vso električno instalacijo in vodovod. Lotili smo se še vseh notranjih ometov in jih pozno jeseni dokončali. Notranje prostore smo obložili s keramiko in ladijskim podom, obnovili fasado, balkon in stopnice pred vhodom ter tako zaključili z deli za leto 1994. Leta 1995 smo naredili centralno kurjavo in v koči opremili večji del prostorov.

Za leto 1996 nam je ostalo še urejanje okolja LK in parkirišča za avtomobile. Uredili smo kletne prostore, na podstrešju pa velik pred prostor in dve sobi. Okoli stavbe smo zbetonirali pločnik.

Leta 1996 so bila s tem glavna dela pri obnovi lovske koče končana. Menim, da je treba večino članov pohvaliti vendar brez velike požrtvovalnosti in zagnanosti Maksa Garmuta in Antona Fiketa še dolgo ne bi mogli sanjati o otvoritvi lovske koče. Za obnovite lovske koče je bilo do 31. 12. 1996 opravljenih 16.868 registriranih ur. Največ delovnih ur sta opravila Anton Fike (1343 ur) ter Maks Garmut (1198 ur). Kot priznanje za opravljena dela pri obnovitvi lovske koče bodo najzaslužnejši člani ob otvoritvi koče dne 5. 7. 1997 prejeli spominske plakete in sicer:

Kot priznanje za opravljeno delo na obnovitvi lovske koče bodo najzaslužnejši člani ob otvoritvi koče, dne 5. 7. 1997 prejeli spominski plaketi in sicer:

ZLATO PLAKETO:

1. ANTON FIKE
2. MAKS GARMUT

SREBRNO PLAKETO:

1. FRANC ANTLOGA
2. ANTON BOSILJ
3. VINKO BOSILJ
4. DUŠAN CEBE
5. STANKO DUGONIK
6. MAKS FIKE

7. IVAN MAJSTER
8. FRANC OZANIČ
9. RAJKO MIUC
10. RADOSLAV PODLESNIK
11. BOGOMIR TRABE
12. DRAGO VAUPOTIČ

ČLANI LD BOČ NA KOZJAKU

1.1.1997:

1. MAKS ABRAMENKO	od 1957 leta
2. JANKO ABRAMENKO	
3. FRANC ANTLOGA	od 1972 leta
4. VERA ARNUŠ	od 1982 leta
5. ALBIN ARNUŠ	od 1963 leta
6. ANTON BOSILJ	od 1956 leta
7. VINKO BOSILJ	od 1970 leta
8. ANTON CAR	od 1968 leta
9. DUŠAN CEBE	od 1995 leta
10. ŠTEFAN CMREČNJAK	od 1958 leta
11. STANKO DUGONIK st.	od 1958 leta
12. STANKO DUGONIK ml.	od 1959 leta
13. JOŽE DEŽELAK	od 1987 leta
14. ANTON FIKE	od 1976 leta
15. MAKS FIKE	od 1989 leta
16. ANTON FELIČ	od 1970 leta
17. MAKS GARMUT	od 1967 leta
18. VOJKO GARMUT	od 1985 leta
19. ANTON GRADIŠNIK	od 1957 leta
20. JANEZ GODEC	od 1973 leta
21. STANE GRIČNIK	od 1986 leta
22. JANEZ IGLAR	od 1957 leta
23. ANTON JARC	od 1983 leta
24. IVAN JARC	od 1949 leta
25. MIHAEL KAISER	od 1985 leta
26. VILI KOLARIČ	od 1980 leta
27. STANKO KRANER	od 1987 leta
28. LJUBO KUNTA	od 1992 leta
29. IVAN MAJSTER	od 1984 leta
30. RAJKO MIUC	od 1982 leta
31. MIHAEL MORI	od 1974 leta
32. ANTON MOTALN	od 1955 leta
33. BORIS MUŠIČ	od 1980 leta
34. FELIKS OFIČ	od 1957 leta

35. FRANC OZANIČ	od 1966 leta
36. ANTON PEČOVNIK	od 1975 leta
37. RUDI PODGORNIK	od 1955 leta
38. RADOSLAV PODLESNIK	od 1983 leta
39. SREČKO PUŠNIK	od 1965 leta
40. SREČKO ŠLAUER	od 1968 leta
41. BOGOMIR TRABE	od 1961 leta
42. MARTINA TRABE D.	od 1981 leta
43. MIHAEL TRABE	od 1951 leta
44. DRAGO VAUPOTIČ	od 1995 leta
45. ANTON ZUPANIČ	od 1967 leta
46. IVAN ZUPANIČ	od 1968 leta
47. RUDI ŽAUCER	od 1949 leta
48. JOŽEF ŽIBERNA	od 1965 leta

NEKDANJI ČLANI LD SELNICA IN LD BOČ NA KOZJAKU OD 1946 LETA DO 1997 LETA

- SILVO BALOH
- ANTON CAR, ml.
- MILKO CILENŠEK
- IVAN DOBAJ
- ANTON DAJČMAN
- MARKO DOMIČ
- JANEZ DOLINŠEK
- MILAN FLAKUS
- KRISTJAN FURH
- JOŽE GOMIVNIK
- IVAN GRADIŠNIK
- IVAN GRUŠOVNIK
- MIRKO HARIH
- FRANC HARIH
- FRANC HARNIK
- MAJDA HLADE
- BOJAN HROVATIN
- IVAN JARC
- JANEZ KOVAČIČ
- IVAN KRAJNC
- IVAN KARČOVNIK
- FRANC KRENČNIK
- IVAN LAMPREHT
- MIHA LEP
- IVAN MAJSTER

- ALOJZ MAVRIČ
- DANILO MASILA
- ADOLF MIKLUŠIČ
- FERDO MAURIČ
- ANTON NAMESTNIK
- ŠTEFAN NOVAK
- ANTON PETERKA
- RUDI PUŠNIK
- BOGOMIR PAPEŽ
- IVAN RAKOVIČ
- LUDVIK REPOLUSK
- VLADO SABOLEK
- JOŽE SAKSIDA
- ANTON ŠTRUC
- FELIKS ŠLAUER
- IVAN ŠLAUER
- KARL ŠPANER
- HINKO VODNIK
- DUŠAN VUJIČ
- HERMAN VALHER
- JOŽE TAJNŠEK
- IVAN TROJAK
- NIKO TRABE
- FRANC ZAUŠEK
- JANKO ZUPANIČ
- KARL ŽLAHTIČ
- SIMON ŽAUCER

- Maks GARMUT 1977 - 1990
- Franc OZANIČ 1990 - 1992
- Anton PEČOVNIK 1992 dalje

TAJNIKI LD:

- Ludvik REPOLUSK 1950 - 1954
- Ivan KARČOVNIK 1954 - 1959
- Mihael TRABE 1959 - 1963
- Bogomir TRABE 1963 - 1968
- Franc OZANIČ 1968 - 1971
- Jožef ŽIBERNA 1971 dalje

BLAGAJNIKI LD:

- Karel ŽLAHTIČ 1950 - 1962
- Adolf MIKLUŠIČ 1962 - 1964
- Karel ŽLAHTIČ 1964 - 1976
- Ivan ZUPANIČ 1976 - 1978
- Srečko ŠLAUER 1978 - 1980
- Franc OZANIČ 1980 - 1982
- Vili KOLARIČ 1982 - 1983
- Vera ARNUŠ 1983 dalje

FUNKCIONARJI LD BOČ NA KOZJAKU OD LETA 1950 DALJE

STAREŠINE LOVSKE DRUŽINE:

- Jože GOMIVNIK 1946 - 1971
- Rudi PODGORNIK 1971 - 1990
- Maks GARMUT 1990 dalje

GOSPODARJI LD:

- Ludvik VRHOVNIK 1950 - 1970
- Ivan GRADIŠNIK 1958 - 1970
- Maks ABRAMENKO 1970 - 1971
- Anton BOSILJ 1971 - 1977

PREDSEDNIK GOJ. KOMISIJE LD:

- Bogomir TRABE 1977 - 1980
- Franc OZANIČ 1980 - 1992
- Janko ZUPANIČ 1992 - 1993
- Franc OZANIČ 1993 dalje

KINOLOŠKI REFERENTI LD:

- Anton BOSILJ 1964 - 1968

- Anton ZUPANIČ	1968 - 1969
- Stane KRAJNC	1969 - 1971
- Vlado SABOLEK	1971 - 1980
- Ivan ZUPANIČ	1980 dalje

STRELSKI REFERENTI LD:

- Maks ABRAMENKO	1966 - 1967
- Anton BOSILJ	1968 - 1971
- Rudi PODGORNIK	1971 - 1972
- Maks GARMUT	1972 - 1977
- Franc ANLOGA	1977 - 1978
- Stanko DUGONIK	1978 dalje

STATISTIČARJI LD:

- Jožef ŽIBERNA	1969-1974
- Anton ZUPANIČ	1974- 1988
- Radoslav PODLESNIK	1988 dalje

PREDSEDNIKI LD:

- Jože GOMIVNIK	1972 - 1980
-----------------	-------------

JOŽE GOMIVNIK

Rojen je bil 15. 3. 1908 v Zg. Selnici 83. Vsa leta mladosti je preživel na kmetiji. Ker je bil iznajdljiv je znal delati na žagi, biti mlinar pa tudi sodar.

Med NOB je aktivno sodeloval v OF kot aktivist. Po vojni je bil od leta 1946 - 1952 predsednik Krajevnega ljudskega

odbora, od leta 1952 - 1954 pa predsednik občine Selnica ob Dravi in odbornik občine Ruše. Nato je bil zaposlen v TD Ruše. Vsa leta je bil aktiven delavec za človekove in socialne pravice. Kot spoštovan poštenjak in prodoren človek je bil pri mariborskem sodišču dolga leta sodnik porotnik.

Bil je ustanovitelj LD Selnica ob Dravi, njen prvi predsednik, po združitvi leta 1950 ponovno starešina nove združene LD Boč na Kozjaku. Funkcijo starešine je opravljal do leta 1971. Vrsto let je bil delegat na LZ Maribor. Leta 1971 je bil s strani LZ Slovenije odlikovan z redom za zasluge III. stopnje. Od leta 1972 je bil častni predsednik LD Boč na Kozjaku. Vse, kar je lahko storil, je naredil v dobro LD, lovcev in divjadi ter za varstvo narave. Z mirnim značajem, bistro glavo in s poštenim srcem je tako vrsto let vodil LD.

V zadnjih letih mu je ob družini divjad pomenila vse. Redko je šel v gozd s puško z namenom iskanja trofeje, bil pa je vesel, če je kdo opravil pravičen odstrel divjadi. Nikoli ne bomo pozabili, kako je utrujen od zahrbtne bolezni, s težkim korakom odhajal krmit fazane v Volmarjev rob, kjer je dolga leta imel fazanjo krmilnico.

Dragi Jože!

Takšnega smo Te imeli za zgled in za to smo Ti hvaležni vsi, ki nam divjad, narava in človek nekaj pomenijo.

RUDI PODGORNIK

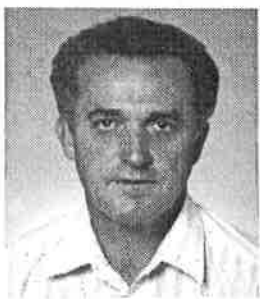

V številni družini je bil 15. 4. 1927 v Radvanju pri Mariboru rojen naš dolgoletni član in lovski prijatelj Rudi Podgornik. Osnovno šolo je obiskoval v Rušah. Od 1942 do 1944 se je v Tovarni dušika Ruše učil za strojnega ključavničarja..

Starega komaj 17 let so 1944. leta prisilno mobilizirali v nemško vojsko. Po končani vojni se je iz ujetništva 1945. leta vrnil iz ujetništva. Ponovno se je zaposlil v TD Ruše, tam delal 2 leti, se nato za 2 leti zaposlil v TAM-u Maribor. Med leti 1949 do 1950 je služil vojsko v JLA in se po vrnitvi iz JLA zaposlil na Elektrarni Fala. Tam je bil šestintrideset let vodja strojnih naprav, ob zaposlitvi, pa je tudi opravil šolo za visoko kvalifikacijo.

Leta 1954 je postal član naše LD. Vsa leta je bil vzoren lovec in gojitelj, nekaj let pa vodnik lovskih psov. Po vsej naši regiji je bil tudi znan kot mojster za popravilo pušk, odličen strelec s kroglo, pa tudi pevec, saj je lep čas prepeval v znanem lovskem oktetu LZ Maribor. Vrsto let je bil namestnik starešine LD, 1971 do 1972 strelski referent in od leta 1971 do 1990 leta delaven in uspešen starešina naše LD. Kot starešina se je trudil obdržati med lovci tovarštvo in po začrtanih smernicah gojiti divjad. Za dolgoletni vložen trud pri lovstvu, ga je LZ Slovenije 1979 leta odlikovala z znakom za lovske zasluge.

MAKS GARMUT

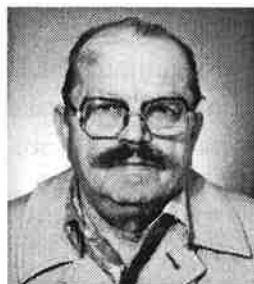

V znani lovski družini na Kapli, se je 8. 4. 1944 rodil naš dolgoletni lovski prijatelj Maks GARMUT. Osnovno šolo je obiskoval na Gradišču. Že v rani mladosti se je naučil trdo delati, biti trmasto vztrajen in pošten. Ob delu na domačiji, predvsem pa na paši je spoznaval naravo in živalski svet. Mali kratkohlačnik Maks je vedno z razumevanjem opazoval očeta Franca, lovca, ko je s psom hodil na lov. Zato ni čudno, da je bila tudi njegova želja, pa tudi njegovih bratov, da postane lovec. Po končanem šolanju na obrtni šoli v Rušah in srednji kovinarski šoli v Mariboru se je zaposlil v Alchromu v Rušah. Leta 1967 je postal član naše lovske družine. Dobrega in prizadevnega člana so lovci 1972. leta izvolili v IO LD, in določili za strelskega

referenta. To funkcijo je opravljal do leta 1977, od tedaj do leta 1990. leta gospodar LD, po letu 1990 pa starešina naše LD ter predsednik gradbenega odbora za LK. Obe funkciji opravlja z vso resnostjo, posebno požrtvovalnost pa je pokazal pri adaptaciji naše lovske koče.

Vsa leta je bil vzoren lovec in vodnik lovskih psov. Za vložen trud pri lovstvu, ga je LZ Slovenije v letu 1996 odlikovala z znakom za lovske zasluge.

FELIKS OFIČ

Dne 16. 5. 1912 je bil na Kapli rojen, naš starosta Feliks Ofič. Osnovno šolo je med leti 1918-1920 obiskoval v Ožbaltu, nato je hodil v "visoko šolo na Duhu", ker je pač Duh na visoki nadmorski višini, po letu 1922 je preostali del šolanja opravil v Gradišču na Kozjaku. Med NOB je bil aktivist in tudi udeleženec NOB - borec Lackovega odreda. Leta 1951 in 1952 je bil tajnik Krajevnega ljudskega odbora na Kapli. Konec leta 1952 se je zaposlil kot logar v KZ Ožbalt, delo je opravljal do leta 1956, ko se je zaposlil pri KZ Selnica ob Dravi in 1965. leta pri GG Maribor. Bil je logar na Sp. Kapli, delu Slemena, Velikem Zg. in Sp. Boču. Leta 1972 se je kot višji logar upokojil.

V zeleno bratovščino se je vključil leta 1952 na Kapli, nato pa je jeseni 1956 prestopil v našo LD,

Vsa leta je bil vzoren lovec in predvsem dober gojitelj divjadi, saj je njegova kot igrača majhna puška le nekajkrat izstrelila smrtonosno kroglo v visoko divjad. Vsa leta je bil priljubljen šaljivec in zato posebno dobrodošel na zadnjih pogonih in pri lovskih krstih. Dokaj redno se je udeleževal posvetov in občnih zborov. Žal pa mu je v lanskem požaru zgorelo njegovo prevozno sredstvo, traktor.

Dradi Feliks!

Lovski kolegi upamo, da Ti bo kljub visokim letom zdravje še služilo in boš še prišel med nas.

Spoštovani lovski tovariš, g. Ofič, ob Tvojem visokem jubileju, 85-letnici Ti vsi člani LD želimo še veliko zdravih let.

KOZJAŠKI GOJITVENI BAZEN

Gojitveni bazeni so se začeli ustanavljati na osnovi sklepa okrožnega zbora LZ Maribor dne 23. 6. 1973. Prva seja je bila 29. 9. 1973 v Selnici. Kozjaški bazen je začel delovati leta 1976 z ocenitvijo in razstavo trofej, ki jo je organizirala LD Gaj na Viltužu. V Kozjaški bazen so združile lovške družine: Boč na Kozjaku, Gaj nad Mariborom, Kamnica in Vurmat, obsega pa 12.792 ha.

Osnovne naloge bazena:

- uskladitev številčnosti divjadi,
- uskladitev odstrela divjadi,
- organiziranje letnega pregleda uplenjene divjadi in razstave,
- potrditev plana odstrela od 1982 dalje,
- organiziranje strelskih prireditev,
- ocenjevanje trofej.

Do leta 1984 je bazen deloval na podlagi dogovora. Leta 1984 pa je bil podpisan sporazum o pristopu LD v gojitveni bazen, ki je določil osnovne naloge ter najvišji organ bazena - Bazenski svet, ki ga vodita predsednik in tajnik bazena ter trije člani iz vsake družine, s priporočilom, naj bodo to starešina, tajnik in gospodar. Sporazum tudi določa usklajevanje na celotnem področju varstva, gojitve in lova divjadi.

Bazenski svet je dobil končno podobo z določenimi nalogami članov sveta, tajnika in predsednika. Določil je stalno sestavo dvanajstih članov sveta, izvoljenih za dobo štirih let.

V svetu GB so do leta 1993 delovali naslednji člani LD Boč:

Rudi Podgornik, Franc Ozanič, Jože Žiberna, Maks Garmut, Anton Bosilj, Vili Kolarič in Stanko Dugonik.

Predsedniki bazena pa so bili: do 1984 - Vinko Lovrenčič (LD Gaj) od leta 1984 od 1993 Janez Fluher (LD Kamnica), od 1993 dalje pa Zoran Lakožič (LD Vurmat). Tajnika bazena sta bila, Zoran Lakožič (1980 - 1993) in Vinko Lovrenčič od 1993. leta naprej.

Sedanji bazenski svet od 1993 dalje sestavljajo:

LD Boč: Maks Garmut, Anton Pečovnik in Rado Podlesnik.

LD Gaj: Dušan Hlade, Vinko Lovrenčič in Anton Golob.

LD Kamnica: Milan Perko, Janez Fluher in Oto Fric.

LD Vurmat: Maks Holcman, Zoran Lakožič in Andrej Holcman.

Letni odstrel pomembnejših vrst divjadi je v zadnjih letih znašal povprečno:

jelen,	10 komadov
gams,	16 komadov
srnjad,	420 komadov
lisica,	110 komadov
kuna,	45 komadov

Menim, da je bilo sodelovanje naše LD in drugih sosednjih LD v bazenu zelo dobro, in upam, da bo takšno tudi ostalo.

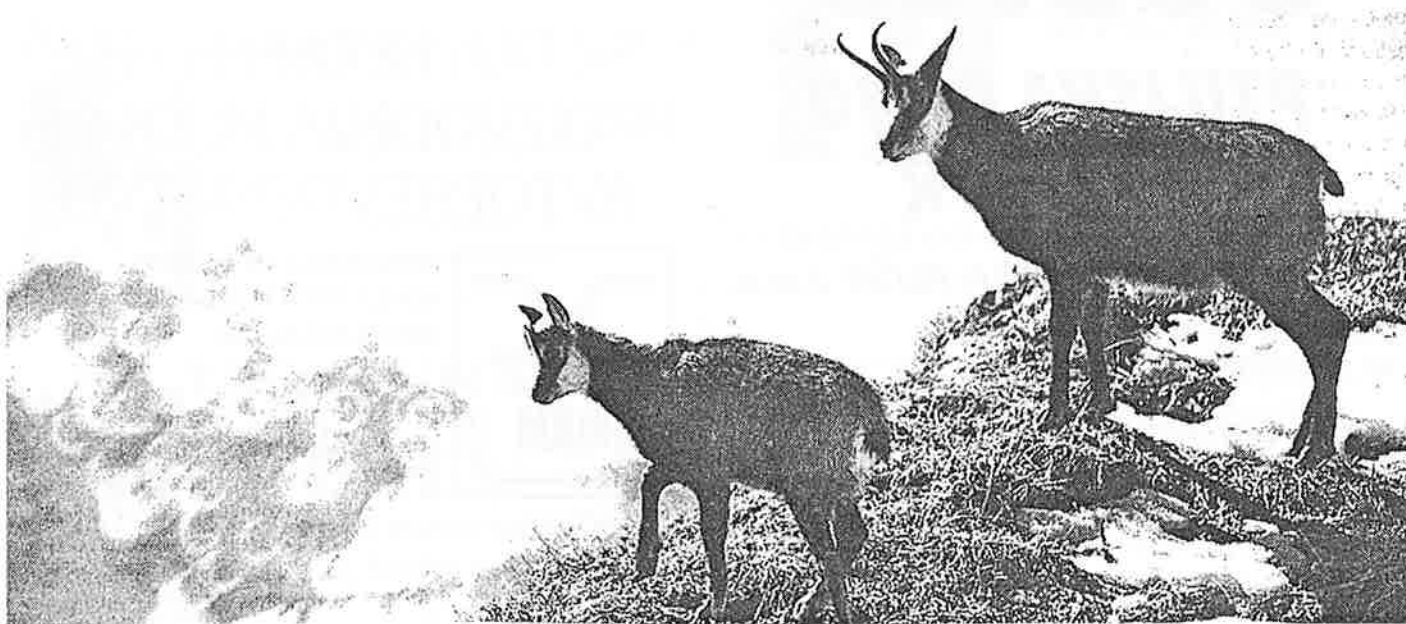
VIRI IN LITERATURA

1. Zbornik ob 900-letnici Selnice ob Dravi
2. Arhivski podatki LZ Maribor
3. Mirko Šušteršič, Naš lov, 1951
4. Franček Pušnik; Zbornik lovstva in lova, 1994
5. Arhiv LD
6. Ustne pripovedi in podatki članov naše LD: Miha Trabe, Bogomir Trabe, Anton Bosilj in Rudi Žaucer.
7. Lektorirala prof. Vida Gomivnik - Thuma

Ob koncu naših 50 let se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali pri gojitvi divjadi, ohranjanju narave in obstoju naše lovske organizacije.

Vsem, ki ste darovali za lovsko kočo in za izvedbo naše proslave ter omogočili izid tega ZBORNIKA se iskreno zahvaljujemo.

Lovci LD Boč na Kozjaku.

BISTRO LOVEC

TIHA ULICA 15, BREZJE
Telefon: 062 / 513-702

Otroški boutique
IANA

MARKET
DD
DAJ DAM

NJARI d.o.o.

Ljubo Zupanič

Cesta v Rogozo 7, 2204 Miklavž
Tel.: (062) 691 102, Fax: (062) 691 782
Mobitel: (0609) 614 158, 621 556

VRTNARSTVO BOSILJ

PTUJSKA C. 110
MARIBOR

KMETIJSKA ZADRUGA RUŠE z.o.o.

Trg vstaje 4, 2342 Ruše
tel.: 062/662 059, fax: 062/661 039

Trgovina "Zadružnik" Ruše - tel.: 062/661-205
Trgovina "Samopostrežba" Ruše - tel.: 062/661-611
Mesnica "Rušanka" Ruše - tel.: 062/661-204
Bife "Pri kmetu" Ruše - tel.: 062/661-611
Trgovina "Pod gričem" Limbuš - tel.: 062/631-221
Mesnica Limbuš - tel.: 062/631-221
Odkup kmetijskih pridelkov in živine - tel.: 062/662-059
Lastna proizvodnja

ALCHROM

proizvodnja procesne opreme d.d.

2342 Ruše, Mariborska 5, SLOVENIJA

Telefon: +386 (0)62 661 120 h.c.

Telefax: + 386 (0)62 661 290

Računovodstvo: (062) 661-390, 661-499

DA-EL

Darko Žižek s.p.

Knupleževa 4, 2342 Ruše

avtopralna tehnika

bazenska tehnika

elektroservis

zastopstva

tel.: 062/662-341

tel./fax: 062/662-289

mobitel:

0609/638-704

DAJČMAN MAJDA IN ANTON

Sv. Duh na Ostrem vrhu
PROIZVODNJA MLEKA in
AVTOPREVOZNIŠTVO

TRGOVINA IN SERVIS
MALE KMETIJSKE
MEHANIZACIJE

SREČKO & DUŠAN
HOJNIK

Pooblaščen servis in prodaja za:

HUSQUARNA

SEP

JONSERED

BRIGGS

MUTA

M+G ...

ROŠPOH 81, 2351 KAMNICA, ☎ (062) 621-425

AVTOELEKTRIKA
AVTO ORTHABER d.o.o.

- ALARMNE NAPRAVE
- CENTRALNO ZAKLEPANJE
- ELEKTRIČNI POMIK STEKEL
- KLIMATSKE NAPRAVE
- AVTOAKUSTIKA
- GSM TELEFONIJA
- GRELCI VEBASTO

DOGOŠKA C. 1, MARIBOR-TEZNO, TEL.:(062) 414-408

**AVTO
PNEUMATIC
CENTER**

Mitja PUŠNIK s.p.
Sp. Selnica 8

Tel.: (062)
671-745

VULKANIZERSTVO,
PRODAJA GUM,
SERVIS,
OPTIČNA NASTAVITEV
PODVOZJA

CILKA PUŠNIK s.p.

CONAIR

Montaža in servis klima naprav,
prezračevanje

SLAPNIK IZTOK s.p.

Nad reko 55, 2000 Maribor
Tel. & fax: 062 32-326

MIZARSTVO PETER KUKOVEC S.P.

Janževa cesta 7
Selnica ob dravi

Zavarovalna agencija

sp. Selnica ob Dravi

SELNICA 2352

Tel./Fax: (062) 671-747

Mbt.: 0609 632 602

Posredujemo vse
vrste zavarovanj!

Črešnjevec 3b, 2352 Selnica ob Dravi
Tel.: 670-145

Ročno kovani izdelki Avtomatska pomična vrata

Rudi Podgornik s.p.

2352 Selnica ob Dravi, Zg. Boč 63

Tel. & fax: 062/670-118

Mob.: 0609/630-367

TIL MAURIČ d.n.o.

Selnica ob Dravi, Široka ulica 5
Tel.: 062/671-005

**TRGOVINA
LOVEC**

TRGOVINA Z LOVSKIM,
RIBIŠKIM IN ŠPORTNIM BLAGOM

Mirko SORGER s.p.

Gregorčičeva 11, 2000 Maribor

Tel. & fax: 062 / 211 - 005

Zelnik & Co d.n.o.

Trg Revolucije 1

2000 Maribor

Tel.: 062/303-206

CVETLIČARNA

PALMA

MARJANA IN PETER BARLE

2000 MARIBOR, PTUJSKA C. 110
TEL.: 062/413-047, MOBITEL: 0609/611-616

**STEKLARSKI SERVIS
IVANKA MIHOLIČ**

2241 SP. DUPEK - Zavita 1
Tel.: (062) 681-136, Fax: (062) 681 - 700

LD VURMAT

**LOVSKA DRUŽINA
VURMAT**

Vurmat 44

2353 Sv. Duh na Ostrem vrhu

telefon: (062) 671-840

STONE

**PRODAJA IN MONTAŽA
NARAVNEGA KAMNA**

Tržaška c. 61
2000 Maribor
Tel.: 062/304-463
Fax: 062/304-463

DAEMOBILPTUJ

Ob Dravi 3/a
tel.: 062/779-578
fax: 779-696

DAEWOO

SESTAVLJANJE ELEKTRONSKIH
SKLOPOV IN SERVISIRANJE KRS

BOŠTJAN ARNUŠ

Dobravška c. 3, Selnica ob Dravi
telefon: (062) 671-043

GARMUT d.o.o.

Zg. Selnica 13

Prodajalna

KOBANKA

**SPLOŠNO ZIDARSTVO IN
KERAMIČARSTVO**

HENRIK HLADE

2352 Selnica ob Dravi
Zg. Selnica 3 a, tel.: 671-117

**BIFE NADA
NADA HERIC s.p.**

ODPRTO VSAK DAN

Sv. Duh na Ostrem Vrh 47, 2353 DUH NA OSTREM VRHU
Tel.: (062) 671-855

**MOTEL
PESNIKA**

GTG d.o.o.

MARIČA CLUB
Odprto od 21.00 do 3.00

2211 PESNICA
PRI MARIBORU
Tel.: +386 062/653-139, 653-311
Fax: +386 062/653-253

Privat:
2352 Selnica ob Dravi
Pod kozjakom 6
Tel.: +386 062/671-565

AVTOKLEPARSTVO

Žarko ŠERC s.p.

Popravila osebnih in dostavnih vozil, izpušnih sistemov,
PVC in poliesterskih odbijačev, menjava stekel,
menjava lepljenih stekel, popravila vozil na ravnalni mizi

Laznica 114, 2341 Limbuš, tel./fax: (062) 632-233

JURALES

LESNA PROIZVODNJA
IN INŽENIRING

Jurij Lep, dipl. ing. les.

Selnica ob Dravi
Črešnjevec 15a
Tel.: (062) 671-110

Stanovanje:
Selnška c. 23
2352 Selnica ob Dravi
Tel.: (062) 671-327

GOSTILNA NADA

Selnica ob Dravi
Tel.: 062/671-051

Frizerstvo

Kozmetika

Tatjana Krampf

2352 Selnica ob Dravi
Vodovodna 1
Tel.: 062/671-061

Tovarna plinske in investicijske opreme Selnica ob Dravi d.o.o.

VENTILI RUŠE

SLOVENIJA, 2352 Selnica ob Dravi, Mariborska cesta 46a
Tel.: +386 62 671-202, fax: +386 62 671-556

Avguštin SENIČAR, podjetnik

Podjetje: tel.: 062/671-202, fax: 062/671-556

Privat: Ajdova pot 5, Razvanje, 2103 Maribor, tel.: 062/24-628, 34-230

PROTECT

PROTECT - FIT d.o.o.

Sistemi varovanja premoženja

Gospodsvetska c. 86, 2000 Maribor
Tel.: (062) 212 489, 222 071, 227 196
Telefax: (062) 221 447

MESARIJA ANTON ZUPANIČ

Cesta v Rogozo 7a
2204 Miklavž

tel.: 062/691-103
mobitel : 0609/612-234
0609/621-818

SLEMEN

Trgovina in bife
DARJA IN JANKO HLADE s.p.
2352 Selnica, Sp. Slemen 44a
Tel.: (062) 671-238

- TRGOVINA
- BIFE
- PRODAJNI PROGRAM GORENJA

GEOCOM

Rožna ulica 11, MARIBOR

*Prodaja kurilnega olja
tel.: 062/510-841, 062/513-697*

PROTECT

PROTECT - INFRA d.o.o.

Varnostni inženiring

Pesnica 68

2211 Pesnica pri Mariboru

PE sistemi varovanja Maribor

Gospodsvetska c. 86, 2000 Maribor

Tel.: (062) 212 489, 222 071, 227 196

Telefax: (062) 221 447

KRAJEVNA SKUPNOST

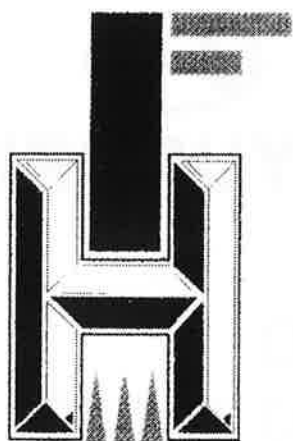
Selnica ob Dravi

Autoprevoznništvo

Žlahtič Jože s.p.

Zg. Duplek 10/b

tel./fax: 062 / 681 - 551

KLJUČAVNIČARSTVO

FRANC HANŽELIČ s.p.

Dornava 40 a, 2252 Dornava

Tel.: +386 62 755 010

Fax: +386 62 755 311

Mobitel: 0609 647 965

Pruhar d.o.o.

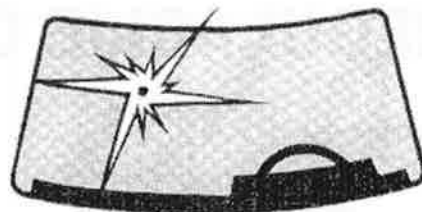
Josipdol 46, 2364 Ribnica na Pohorju

tel./fax: (062) 68 - 251 - kamnolom

(062) 671 - 036 - uprava

AVTO STEKLO CENTER

POPRAVILA, MENJAVA, PRODAJA, GRAVIRANJE, FOLIJE, GRETJE

Centrala & servis: NOVOMAT d.o.o.

Titova c. 59, 2000 Maribor

Tel.: 062 - 38 - 170

Fax: 062 - 34 - 857

GOSTILNA ŽUNKO

SELNICA OB DRAVI, Mariborska c. 51, Tel.: 062/671-134

AVTOHIŠA
MLA-CAR

STOPČE 32 b, 3231 GROBELNO

Telefon: 063 794-300, 794-310, Fax: 063 794-320

DREVESNICA

ANKA DOLINŠEK

Črešnjevce 22, 2352 Selnica ob Dravi

Tel.: 062 / 671-114

REGULACIJE CENTRALNEGA OGREVANJA

SELTRON

selektivna elektronika

Ruška c. 96

2342 RUŠE

Tel.: 062 / 661-095

0609 / 618 009

ALFRED BRUNNSTEINER

puškar

Izdelava orožja in municije

Orožje: 8430 Lipnica Augasse 5; tel.: 03425 82978, fax: 8319515

Pokali z brezplačno gravuro, ribiški pribor

***Lastna delavnica za popravila, izdelovanje novih izdelkov,
cevi po meri***

MINIMARKET
GREGOR

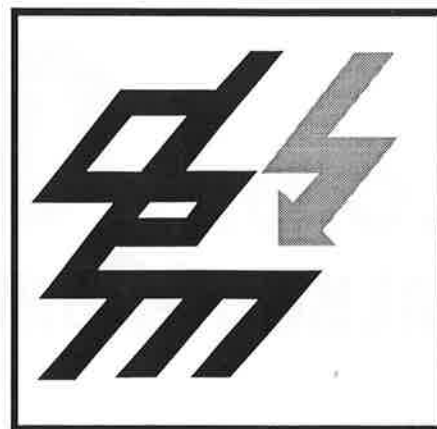
MARIJA ŠERBINO

**2352 SELNICA OB DRAVI,
ČREŠNJEVEC OB DRAVI 20**

TEL.: 062/671-450

DEM

Dravske Elektrarne Maribor

PE SREDNJA DRAVA 2

HE FALA

HE MARIBORSKI OTOK

SATUR d.o.o.

Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje

Terčeva ulica 21, 2000 Maribor, Slovenija

Telefon: +386 (0)62 227-327, 26-541

Telefax: +386 (0)62 227-663

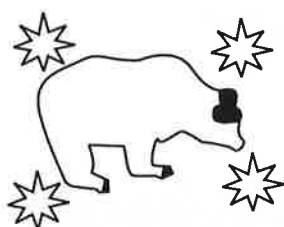
Celovite rešitve na področju tehnik video in
podatkovnega prenosa v CATV sistemih
ter podatkovnih telekomunikacij

TROJA d.o.o.

TRGOVSKO IN PROIZVODNO
PODJETJE

1234 TRZIN, Blatnica 14

UrSa MAJOR, d.o.o.

Trgovina & proizvodnja
Prodajalna "KORMORAN"
SLO - 2270 Ormož, Vrazova 4

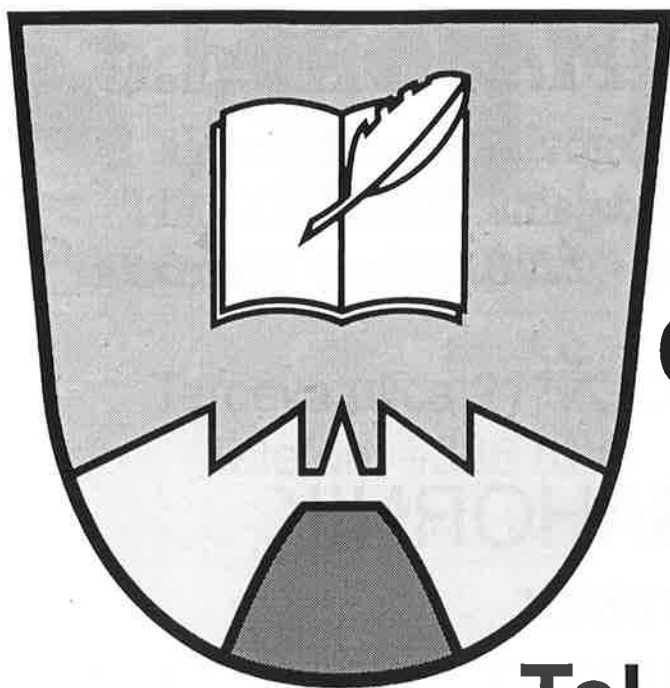
Henrik SAHORNIK
direktor

tel.: 062/702-088, 702-044 - trgovina, fax: 062/701-860
mobitel: 0609-639-799

REINARD d.o.o.

TRGOVINA, TRANSPORT, PROIZVODNJA

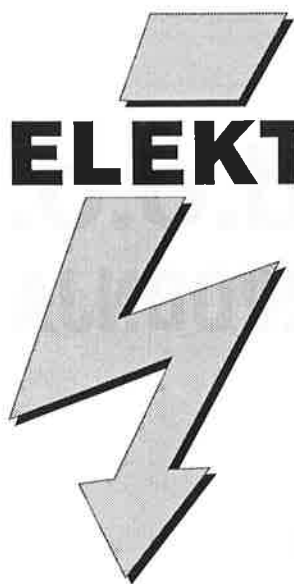
BEZENA 50
2342 RUŠE - SLO

OBČINA RUŠE
Kolodvorska 9
2342, Ruše

Tel.: (062) 661-338

Fax: (062) 661-395

ELEKTROINSTALATERSTVO

Stajan Anton

Selnica ob Dravi, Nova ulica 1
tel./fax: (062) 671-065

Že več kot 25 let uspešno in kvalitetno izvajajo vse vrste elektroinstalacij in strelovode - strankam se priporoča !

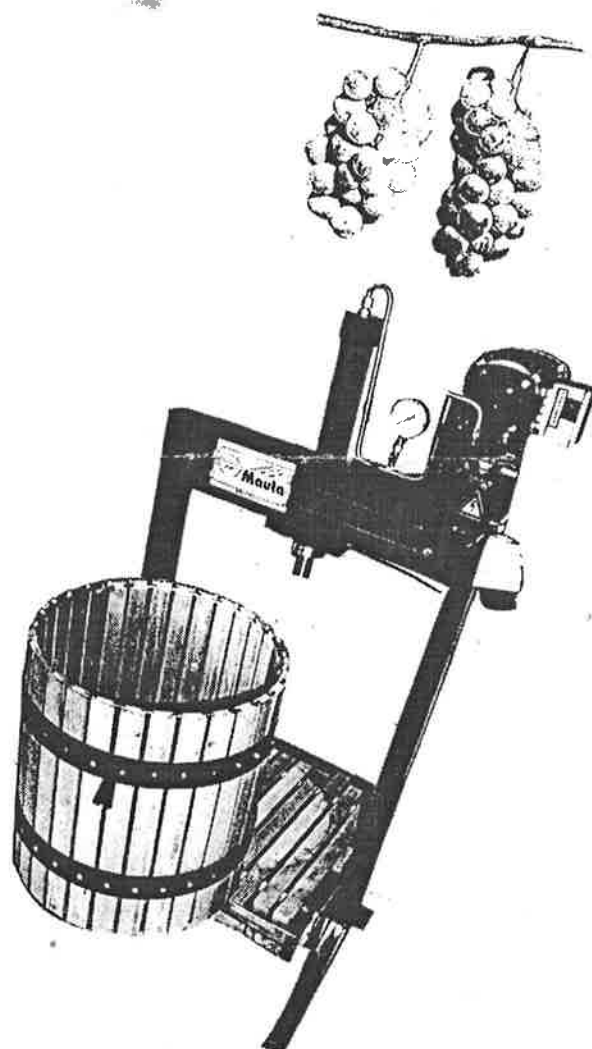
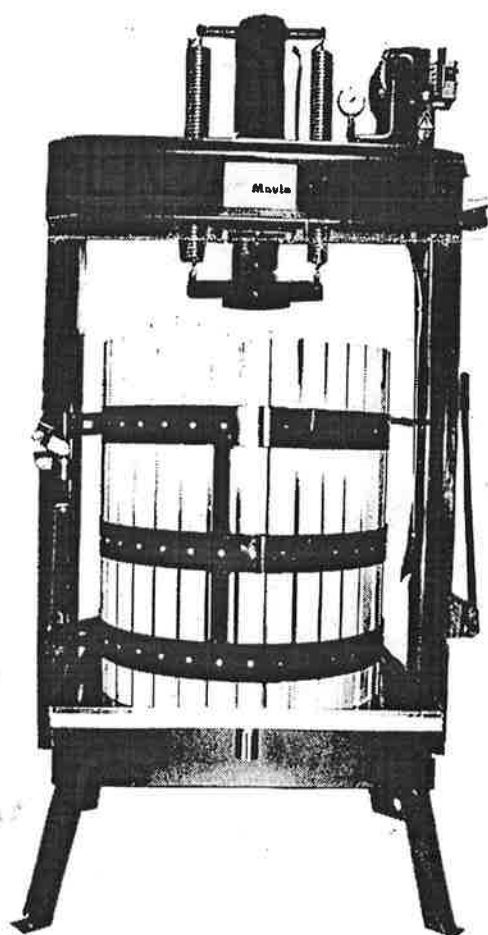
mauta s.p.

OBRTNA ULICA 7

2366 MUTA - SLO

TEL./FAX: + 386 (0) 602 / 61-343

HIDRAVLICNE STISKALNICE za stiskanje sadja

Lovska koča LD Boč na Kozjaku

Najstarejši člani
LD Boč na Kozjaku

